

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Katedra sociologie

Bakalářská práce

Bára Kučerová

Podcast jako prostor diskurzu: Analýza vlivu Andrew Tatea na konstrukci genderových stereotypů a sexualizaci žen

Podcast as a space of discourse: An analysis of Andrew Tate's influence on the construction of gender stereotypes and the sexualization of women

Praha 2024

Vedoucí práce: Mgr. Petra Poncarová

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze, dne 19. července 2024

Bára Kučerová

Klíčová slova

Andrew Tate, GunPoint, podcast, manospféra, maskulinita, genderové stereotypy, sexualizace, diskurz

Key Words

Andrew Tate, GunPoint, podcast, manosphere, masculinity, gender stereotypes, sexualization, discourse

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zaměří na analýzu diskurzu Andrew Tate v jeho podcastech a zkoumá, jak Tateovy podcasty ovlivňují konstrukci genderových stereotypů a sexualizaci žen, a identifikovat klíčová témata a strategie používané k formování těchto stereotypů a misogynie. Získané poznatky budou interpretovány v kontextu relevantních teoretických rámců a dřívějších výzkumných poznatků. Práce se bude specificky zabývat tím, jak Tateovy podcasty ovlivňují genderové normy a sexualizaci žen, a dále porovná a kontrastuje jeho diskurzy s obsahem českého podcastu GunPoint. Výsledky naznačují, že podcasty Andrewa Tatea aktivně udržují tradiční genderové stereotypy, které prezentují muže jako dominující a silné, často redukují ženy na objekty mužské kontroly. Tento přístup odráží odpor vůči změnám v genderových rolích a přispívá k vnímání krize maskulinity. Na druhou stranu, GunPoint využívá genderové stereotypy k prezentaci žen jako manipulativních, což zdůrazňuje jejich schopnosti, ale zároveň je omezuje na neetické role. Výzkum podporuje pochopení dynamiky formování genderových identit prostřednictvím podcastů a přispívá k diskusi o jejich role v moderní společnosti.

Abstract (in English):

This bachelor's thesis will analyze Andrew Tate's discourse in his podcasts and examine how Tate's podcasts influence the construction of gender stereotypes and the sexualization of women, and identify key themes and strategies used to shape these stereotypes and misogyny. The findings will be interpreted in the context of relevant theoretical frameworks and previous research findings. The thesis will specifically address how Tate's podcasts influence gender norms and the sexualisation of women, and will also compare and contrast his discourses with the content of the Czech podcast GunPoint. The results suggest that Andrew Tate's podcasts actively perpetuate traditional gender stereotypes that present men as dominant and powerful, often reducing women to objects of male control. This approach reflects resistance to changes in gender roles and contributes to the perceived crisis of masculinity. GunPoint, on the other hand, uses gender stereotypes to present women as manipulative, which emphasizes their abilities while limiting them to unethical roles. The research promotes an understanding of the dynamics of gender identity formation through podcasts and contributes to the discussion of their role in modern society.

Poděkování

Ráda bych vyjádřila poděkování své vedoucí bakalářské práce, Mgr. Petře Poncarové, za její neocenitelnou podporu, trpělivost a odborné vedení během celého procesu tvorby této práce. Její cenné rady a připomínky mi pomohly rozvinout mé myšlenky a zlepšit kvalitu mého výzkumu. Rovněž bych chtěla poděkovat celé Katedře sociologie za všechny vědomosti a zkušenosti, které mi předala během uplynulých tří let.

OBSAH

1	ÚVOD	1
2	KRIZE MASKULINITY	4
3	MANOSFÉRA	7
3.1	HISTORICKÉ KOŘENY: OD Hnutí ZA OSVOBOZENÍ MUŽŮ K ANTIFEMINISMU....	7
3.2	MANOSFÉRA V DIGITÁLNÍM VĚKU: NOVÉ PLATFORMY, STARÉ PROBLÉMY	11
3.3	FRAGMENTACE MANOSFÉRY: RŮZNORODOST IDEOLOGÍ A SUBKOMUNIT.....	13
4	HEGEMONNÍ A TRADIČNÍ MASKULINITA	15
4.1	GENDER A HEGEMONIE	17
4.2	HEGEMONNÍ FEMINITA V RÁMCI TEORIE GENDEROVÉ HEGEMONIE	17
4.3	HEGEMONNÍ FEMINITA	18
4.4	KRITIKA HEGEMONNÍ MASKULINITY A PARIAS FEMININITY	19
5	DISKURZ	21
5.1	ANALÝZA DISKURZU MANOSFÉRY	21
5.1.1	<i>Metafory</i>	22
5.1.2	<i>Framing</i>	23
5.1.3	<i>Opakování a normalizace</i>	23
5.1.4	<i>Nenávistné projevy a trolling</i>	24
5.2	GENDER A DISKURS	24
6	METODOLOGIE	27
6.1	KVALITATIVNÍ TEMATICKÁ ANALÝZA.....	27
6.2	PROCES ANALÝZY.....	28
6.3	TEORETICKÉ RÁMCE.....	29
6.4	ANALÝZA PODCASTU V ČESKÉM KONTEXTU	30
6.5	CÍLE.....	30
6.6	OČEKÁVANÝ PŘÍNOS	30
7	ANALÝZA VÝSLEDKŮ	31

7.1	ANDREW TATES MOST ICONIC INTERVIEW ON MONEY, MASCULINITY & WOMEN FT LAYAH HEILPERN	32
7.2	ONLY WOMAN SHOULD COOK.....	35
7.3	ANDREW TATE AND CHIAN DO NOT GET ALONG	36
	ANALÝZA ZPŮSOBU VEDENÍ DISKURZU V PODCASTECH ANDREW TATEA ..	38
7.4	BODYCOUNT JE JEDNO, VŠECHNY JSOU TO HOES.....	42
7.5	JE 10/10 ALE NEPOSLOUCHÁ GP.....	44
7.6	VABBING, NOVÝ VÝTAŽEK Z ŽENY	45
	ANALÝZA ZPŮSOBU VEDENÍ DISKURSU V PODCASTU GUNPOINT	48
	ANALÝZA KLÍČOVÝCH TÉMAT VŠECH PODCASTŮ DLE CONNELLA	51
8	DISKUZE.....	57
9	ZÁVĚR	60
10	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	62
11	SEZNAM OBRÁZKŮ.....	66

1 Úvod

Manosféra je online výrazem offline hnutí za práva mužů, které vzniklo v 80. letech 20. století (Kimmel, 2013). Různé analýzy naznačují, že vznik řady politických fenoménů pod názvem „hnutí za práva mužů“ je v podstatě pokusem mužů o opětovné prosazení nebo předefinování určitého staromódního pojetí mužnosti, které je v konfliktu s feministickými ideály a proměňující se rolí žen (Kimmel, 2013). Od nástupu internetu se projevy hnutí za práva mužů objevily online v tom, co se stalo známé jako manosféra (Kimmel, 2013). Mezi jejími častými návštěvníky převládá pocit, že kultura na Západě je misandrická - nenávistná k mužům a mužnosti - že muži jsou utlačováni a že ženy dominují a jsou privilegovanější než muži (Gordon, 2015).

Jedním z nejvýznamnějších figur manosféry je Andrew Tate, často označovaný jako guru seberozvoje, který nabízí svému mužskému publiku rady ohledně vydělávání peněz, dosahování úspěchu a svádění žen (Das, 2022). Tate tvrdí, že současná společnost prochází krizí maskulinity, což vede k úbytku "opravdových mužů" (Das, 2022). Podle něj jsou všechny instituce lživé a manipulativní, a on sám se prezentuje jako jediný, kdo dokáže svému publiku říci pravdu a pomoci jim "uniknout z matrixu" (Radford, 2023). Jeho nejvýznamnější platforma byla na stránkách platformy Rumble, kde tvořil obsah pro své fanoušky ve formě "vzdělávacích" kurzů a podcastů (Das, 2022). Většina tohoto obsahu však byla odstraněna z hlavních platforem jako právě Rumble, Youtube a Tiktok v roce 2022 (Das, 2022). Tato opatření byla přijata kvůli jeho porušování pravidel platforem a šíření kontroverzních a škodlivých názorů (Das, 2022).

Toto však nebyl první případ jeho kontroverzního chování. V roce 2016 byl vyloučen z reality show Big Brother poté, co se objevil záznam, na kterém udeřil ženu páskem. Tate tvrdí, že záběry byly zmanipulovány, aby ho očernily (Radford, 2023). O rok později čelil další kritice, když se na jeho Twitteru objevily homofobní a rasistické příspěvky (Das, 2022). Také rozhněval charitativní organizace, když prohlásil, že deprese není skutečná nemoc a že ženy by měly "nést část zodpovědnosti" za znásilnění v kontextu debaty o hnutí MeToo (Das, 2022).

V prosinci 2022 byli Tate a jeho bratr Tristan zadrženi rumunskými úřady kvůli podezření z obchodování s lidmi a znásilnění, což oba popřeli (Gross, 2023). V dubnu 2023 byli umístěni do domácího vězení, zatímco vyšetřování pokračovalo. Podle rumunských úřadů bylo jejich zadržení součástí širšího vyšetřování, které zahrnovalo i prohlídku jejich domu v souvislosti s obviněními z obchodování s lidmi a znásilnění (Gross, 2023).

V online prostoru manoféry hrají jazykové strategie klíčovou roli v konstrukci a reprodukci genderových rolí a ideologií. Celý projekt a jeho výzkumná otázka tedy stojí na tomto pojetí genderu: že se jedná o dynamický proces utváření a zpochybňování skrze znaky. Ptáme-li se, jak se maskulinita konstruuje v online prostoru manoféry, ptáme se v podstatě na to, jaké významy "maskulinity" jsou v tomto diskurzu preferovány. Odpovědi na tyto otázky jsou klíčové pro pochopení chování, výzev a identity chlapců a mužů v tomto online prostředí.

Tato bakalářská práce se zaměří na analýzu diskurzu Andrew Tate v jeho podcastech a zkoumá, jak Tateovy podcasty ovlivňují konstrukci genderových stereotypů a sexualizaci žen, a identifikovat klíčová témata a strategie používané k formování těchto stereotypů a misogynie. Získané poznatky budou interpretovány v kontextu relevantních teoretických rámců a dřívějších výzkumných poznatků. Práce se bude specificky zabývat tím, jak Tateovy podcasty ovlivňují genderové normy a sexualizaci žen, a dále porovná a kontrastuje jeho diskurzy s obsahem českého podcastu GunPoint.

Jak již bylo zmíněno, tak se práce kromě analýzy diskurzu Andrew Tate zaměří i na porovnání a kontrast s obsahem českého podcastu GunPoint. Podcast GunPoint jsem si pro analýzu vybrala z několika důvodů, jako jeho rozsáhlý dosah, vysoký počet odběratelů a rostoucí popularita. Jedná se o největší český podcast zaměřený na témata úzce související s diskurzy Andrewa Tatea (ViewStats, 2024). V roce 2021 dosahoval měsíční počet zhlédnutí mezi 100 000 a 400 000 (ViewStats, 2024). V roce 2022 tato čísla dramaticky vzrostla na 3 miliony zhlédnutí za měsíc (Social Blade, 2024). Současně s tím se mnohonásobně zvýšil i počet odběratelů, což svědčí o stále rostoucím zájmu o jejich obsah (Social Blade, 2024). V roce 2024 GunPoint hlásí až 20 milionů zhlédnutí měsíčně a 134 000 odběratelů na YouTube kanále (ViewStats, 2024). Cílem je zjistit, jakým způsobem se témata maskulinity, genderu a sexualizace žen reflektují v obou typech online médií.

Zmíněné téma je sociologicky relevantní z mnoha důvodů. Tateův diskurz odráží a zesiluje odpor k proměnám genderových rolí ve společnosti. Jeho myšlenky rezonují u mužů, kteří se cítí ztraceni v proměňující se společnosti a hledají oporu v tradičním pojetí maskulinity. To zdůrazňuje nutnost porozumět těmto reakcím a jejich vlivu na vnímání genderových rolí. Toto téma je zároveň velmi aktuální, neboť jeho diskurz zkoumám ve své práci v kontextu nového

fenoménu podcastu. Navíc je toto téma v českém prostředí dosud málo probádané, což poukazuje na nutnost dalšího výzkumu.

2 Krize maskulinity

Samotný název konceptu "krize maskulinity" poukazuje na hlubší problém v chápání mužství v dnešní společnosti (McDowell, 2000). Tradiční modely mužství jsou zpochybňovány a muži čelí novým výzvám v oblasti genderových rolí a očekávání. To může vést k pocitům zmatku, úzkosti a nejistoty ohledně identity (Ruggles, 2015).

Ruggles (2015) říká, že tato krize otevírá prostor pro vlivné muže, kteří se prezentují jako spasitelé ztracených mužů a nabízí jim vedení v nalezení jejich "pravého" smyslu mužství. Tito muži, často označovaní jako "mužští influencéři", se zaměřují na poradenství a podporu mužů potýkajících se s krizí identity. Nabízí alternativní modely maskulinity, které se odlišují od tradičních stereotypů, a poskytují praktické rady a návody, jak zvládat životní výzvy a budovat zdravé vztahy (Ruggles, 2015).

Podle Rugglese (2015) lze vzestup mužských influencerů též vnímat jako reakci na "krizi maskulinity", která je úzce spjata s ústupem tradiční role muže jako živitele rodiny. V minulosti tato role posilovala postavení mužů v hierarchii společnosti (Ruggles, 2015). S rostoucím zapojením žen do pracovního procesu a s jejich rostoucí nezávislostí a vlivem se muži mohou cítit, že jejich vlastní moc a význam slábne (Ruggles, 2015).

McDowell (2000) argumentuje, že v tomto procesu hraje klíčovou roli ekonomická restrukturalizace. "Staré způsoby" mužství, spojené s hegemonním modelem maskulinity, se podle něj v kontextu dynamických sociálních a ekonomických změn na Západě stávají stále irrelevantnějšími. Muži, kteří se dříve definovali primárně přes svou roli živitele, se tak cítí ztraceni a nejistí v tom, co to znamená být "mužem" v moderní společnosti (McDowell, 2000)

Globální finanční krize z roku 2007, která se rychle rozšířila z USA do Evropy, s sebou přinesla hluboké ekonomické i psychologické dopady. Podle Krieslera (2009) byla zpočátku spojována s nerovnováhou v globální ekonomice, která vedla k nerovnoměrnému rozdělení finanční likvidity. Rizikové hypotéky se staly katalyzátorem krize a zadlužily mnoho firem a domácností. Následné selhání trhu s úvěry vyústilo v problémy s finanční stabilitou, které se postupně přelily do psychologické krize. Strach a nejistota z ekonomické nestability zasáhly společnost a narušily psychiku lidí (Krieslera, 2009). Nedostatek finančních možností a ztráta materiálního vlastnictví mohly vést k nízkému sebevědomí, jak uvádí Boorman (2009). Podle něho tento psychologický

dopad postihl zvlášt' silně muže, kteří jsou stereotypně vnímáni jako pohlaví demonstrující sílu a hodnotu skrze materiální majetek (2009).

V kontextu této krize je důležité zmínit, že maskulinita, stejně jako gender, je dynamický a neustále se měnící sociální konstrukt (Bridges & Pascoe, 2018). Maskulinita a genderové vztahy jsou historicky náchylné ke krizím (Connell, 2005) kvůli své proměnlivé a nestabilní povaze. Zkoumání této dynamiky je zvlášt' aktuální vzhledem k nedávné "velké ztrátě legitimacy patriarchy", která vedla k tomu, že se různé skupiny mužů vyrovnávají s touto změnou značně odlišnými způsoby (Connell, 2005).

Jak tvrdí Giddens (1992), mužství, jako genderová kategorie, je komplexní fenomén s mnoha tvářemi. I když dnes hovoříme spíše o pluralitě maskulinit než o jediné definici, zdá se, že v globálním kontextu stále přetrvává stereotyp muže jako živitele a ochránce. Na jedné straně sexuální revoluce a s ní spojené rozšíření ženských práv zpochybnilo tradiční rozdělení rolí mezi pohlavími ve veřejné sféře. Na druhou stranu vnímání muže jako osoby nutně disponující materiálními zdroji stále rezonuje v mentalitě mnoha lidí, a to i v liberálních společnostech. Ideál "prince z pohádky" - bohatého, pohledného, nezávislého a odvážného - je stále používán (Giddens, 1992). Tato vize muže spojená se silou, mocí a materiálním bohatstvím se prolíná i do popkultury (Giddens, 1992).

Podle Matlaka (2014) se v kontextu globální ekonomické krize stává stereotypní představa muže ohroženou. Bez materiálních statků a finanční stability se mužská identita a sebevědomí ocitají v krizi. Neschopnost prezentovat moc a sílu skrze materiální zdroje snižuje atraktivitu muže v očích společnosti i v jeho vlastním vnímání. Zde se otevírá prostor pro psychologickou krizi, o které Matlak (2014) hovoří v souvislosti s ekonomickým kolapsem.

S velkou pravděpodobností existuje souvislost mezi ztrátou tradiční role mužů jako živitelů rodiny a krizí maskulinity (Matlak, 2014). Tradiční role živitele posilovala postavení mužů v hierarchii společnosti (Ruggles, 2015). Nárůst profesní aktivity žen vedl k jejich větší nezávislosti a oslabení mužské dominance. McDowell (2000) uvádí, že krize maskulinity může být důsledkem ekonomické transformace a zpochybnění hegemonní maskulinity.

Matlak (2014) poukazuje na to, že mladí muži v dnešní společnosti čelí řadě výzev pramenících z konfliktu genderových rolí. Tato problematika, často vnímaná jako krize maskulinity na sociálních sítích, nám nabízí cenný vhled do formování identity moderních mužů a jejich bojů s

genderovými ideály. Na to, jak se mladí muži vyrovnávají s konfliktem genderových rolí, má vliv mnoho společenských faktorů (Matlak, 2014).

Jedním z nich jsou mediální reprezentace. Způsob, jakým jsou muži zobrazováni v médiích, jako jsou filmy, televize a reklama, má silný dopad na jejich vnímání genderových norem a očekávání. Nerealizovatelné ideály mužnosti prezentované v médiích, jako je svalnaté tělo, dominance a agresivita, mohou vést k pocitům inadequacy a úzkosti u mladých mužů, kteří se s nimi nedokážou ztotožnit (Katz, 1995; Pope et al., 2001).

Dalším důležitým faktorem jsou parasociální vztahy. Vznik sociálních médií a online platforem vedl k rozvoji parasociálních vztahů, kdy si uživatelé vytvářejí silné emoční vazby s online osobnostmi, které ve skutečnosti neznají (Cohen, 2003). Mladí muži tak mohou být ovlivněni genderovými postoji a chováním youtuberů, streamerů a dalších online influencerů, se kterými se ztotožňují (Cohen, 2003). Tito influenceři, ať už vnímáni jako autentičtí či nikoliv, prezentují různé modely maskulinity a genderového chování, které ovlivňují vnímání mladých mužů (Marwick, 2015).

Tyto faktory, mediální reprezentace a parasociální vztahy, působí vzájemně propojeným a cyklickým způsobem, čímž posilují konflikt genderových rolí u mladých mužů (Fardouly et al., 2015). Nerealizovatelné ideály mužnosti z médií se promítají do chování a postojů online influencerů, se kterými se mladí muži ztotožňují, a tato interakce dále posiluje jejich pocity inadequacy a úzkosti (Fardouly et al., 2015).

3 Manosféra

Manosféra, volně definovaná jako soubor online komunit zaměřených na mužská témata, se v posledních letech stala předmětem rostoucího zájmu i kontroverzí (Ging, 2017). Často bývá spojována s online obtěžováním a násilím, avšak skrývá mnohem komplexnější a vnitřně rozmanitou strukturu. V tomto textu se ponoříme hlouběji do kořenů manosféry, prozkoumáme její fragmentaci do specifických subkomunit a identifikujeme společné rysy, které je propojují.

3.1 Historické kořeny: Od Hnutí za osvobození mužů k Antifeminismu

V počátcích 70. let 20. století začali aktivisté za osvobození mužů (Men's Liberation Movement) aplikovat feministické analýzy genderu na kritiku mužské genderové role (Lynn, 2014). Tvrdili, že genderové role jsou pro muže stejně utlačující jako pro ženy, a zdůrazňovali, že muži jsou také oběťmi institucionální diskriminace (například tehdy byli k registraci k vojenské službě povinni pouze muži) (Lynn, 2014).

Až do 80. let 20. století dominovala otázka "Proč jsou muži nešťastní?" hnutím zabývajícím se mužskou identitou (Kimmel, 2013, str. 103-105). Michael Kimmel uvádí tři hlavní proudy odpovědí na tuto otázku:

Hledání autentické mužské identity:

Tento proud, ovlivněný pracemi Roberta Blyho, Michaela Meadea a Sama Keena, se zaměřoval na genderovou separaci a vymezoval se vůči feminismu i antifeminismu. Zastánci, známí jako "maskulinisté," kladli důraz na specifické potřeby mužů. Maskulinistické, nebo mytopoetické mužské hnutí vzniklo v 80. a 90. letech 20. století s cílem obnovit tradiční mužskou identitu a rituály ztracené v moderní společnosti.

Kniha "Iron John: A Book About Men" od Roberta Blyho je klíčovým textem hnutí, využívajícím mýty ke zkoumání mužské psychologie. Představitelé hnutí věřili, že muži potřebují prostor pro sebevyjádření mimo feministické a antifeministické diskurzy, a vytvářeli komunity pro sdílení zkušeností a hledání nových způsobů, jak být muži ve měnícím se světě.

Profeministický přístup:

Druhý proud feminizmu, který se rozvíjel v 70. a 80. letech 20. století, vnímal feminizmus jako prospěšný i pro muže. Argumentoval, že feminizmus narušuje spojení mužství s profesním úspěchem, umožňuje mužům budovat hlubší vztahy s dětmi a partnery a zároveň boří stereotypy mužnosti a násilí (Kimmel, 2013, str. 106-07).

Hnutí za práva mužů:

Třetí proud, zastávaný hnutím za práva mužů, obviňoval z mužské nesvobody ženy a/nebo feminizmus (str. 107). I když zpočátku sdílel kritiku tradičních mužských rolí, postupem času se transformoval do oslavy "mužnosti" a obhajoby tradičních genderových stereotypů.

Tradiční mužská identita se ocitla v paradoxní situaci. Muži už nebojovali za osvobození od jejich pout, ale spíše proti těm, kteří je k tomuto osvobození chtěli donutit. Maskulinita, dříve vnímaná jako problém, se stala symbolem, o jehož obnovu se usilovalo (Kimmel, 2013).

Podle hnutí za práva mužů pramenily mužské problémy z jiného zdroje: z feminizmu a jím prosazovaných ženských práv, a to především v jeho druhé a třetí vlně (Kimmel, 2013). Společenské změny vyvolaly u mužů strach a hněv, a proto se spojovali v aktivistických skupinách namířených proti feminizmu, jelikož se vnímali jako oběti těchto změn (Kimmel, 2013). V USA tak vznikly v 70. a 80. letech 20. století různé organizace hájící mužská práva, jako například Koalice za svobodné muže, Národní kongres pro muže a Muži za dosažení osvobození (Kimmel, 2013).

Je důležité poznamenat, že tyto rané aktivity hnutí za mužská práva v USA se v mnoha ohledech lišily od současného hnutí. Mnoho z nich bylo úzce spjato s tzv. "maskulinizmem", ideologií, která zdůrazňovala tradiční genderové role a odmítala feminizmus (Kimmel, 2013). V českém kontextu není úplně jasné, kdy přesně začalo hnutí za mužská práva, ale přibližně se datuje jeho rozvoj do průběhu 90. let a na přelomu století (Fischerová, 2014). Toto hnutí začalo nabývat významu po sametové revoluci v roce 1989, částečně jako reakce na změny v genderových rolích a vnímání mužství v nové, postkomunistické společnosti (Fischerová, 2014).

Některé z těchto organizací v České republice se hlásily k ideám maskulinizmu a vyjadřovaly obavy z feministického hnutí (Fischerová, 2014). Je však důležité zdůraznit, že ne všechny skupiny hájící mužská práva sdílejí stejné ideologie a cíle (Fischerová, 2014).. V současnosti existují i v České republice skupiny, které se zasazují o genderovou rovnost a podporu mužů v oblastech, kde jsou znevýhodněni, například v péči o děti nebo v boji proti domácímu násilí

(Fischerová, 2014). Mezi ně patří například Muži proti proudu, Sdružení obětí domácího násilí, Platforma za otcovství a Hnutí MUŽI s.r.o. Tyto organizace nabízí poradenství, podporu a další aktivity zaměřené na pomoc mužům a prosazování jejich práv v oblastech, kde jsou tradičně znevýhodněni (Fischerová, 2014).

V 80. letech 20. století se na pozadí rostoucího důrazu na otcovská práva a aktivní otcovství hnutí za práva mužů těšilo rostoucí politické podpoře, a to zejména v Severní Americe (Gordon, 2015). Stále vlivnějšími se stávaly organizace zaměřené na otcovská práva, jejichž cílem je pomoc mužům v zachování rodičovských práv po rozvodu, ať už se jedná o udržení styku s dětmi, sdílenou péči nebo i o získání plné péče (Gordon, 2015).

Snahy o prosazení rovnocenného rodičovství jsou chvályhodné v kontextu stále hluboce zakořeněných genderových stereotypů, které zobrazují ženy jako primární pečovatelky a muže jako živitele rodiny. Tyto stereotypy vedou k diskriminaci otců v péči o děti, a to i v případech, kdy jsou plně schopni a ochotni se o své potomky starat (Gordon, 2015).

Bohužel se v hnutí za otcovská práva skrývá i temnější stránka. Mezi jeho stoupenci se nachází nejen ti, kteří se zasazují o spravedlnost pro otce, ale i silně antifeministicky orientovaní jedinci a dokonce i ti, kteří se snaží oprostít od odpovědnosti muže, kteří se dopustili násilí nebo urážek vůči svým bývalým partnerkám, či dokonce vlastním dětem (Kimmel, 2013, str. 136). Organizace zaměřené na otcovská práva nadále aktivně působí a v mnoha ohledech se prolínají s hnutím za práva mužů.

V 80. a 90. letech 20. století se hnutí za práva mužů plně rozvinulo a do popředí se dostala jeho ikona, Dr. Warren Farrell, často označovaný za otce zakladatele (Roy, 2014). Farrell, dříve aktivní zastánce feminismu druhé vlny, spolupracoval s Glorií Stein a dokonce působil ve správní radě Národní organizace pro ženy v New Yorku. V polovině 70. let se však Farrellův přístup k feminismu začal měnit. Postupně se distancoval od některých jeho aspektů a zaměřil se na problematice mužů z kritického, nikoliv antifeministického úhlu pohledu (Roy, 2014).

Farrell zastává kontroverzní myšlenku, že muži jsou ve skutečnosti utlačovanou skupinou, oběťmi diskriminace ze strany žen. V roce 1993 publikoval rozsáhlou knihu s názvem "Mýtus mužské moci: Proč jsou muži spotřebním zbožím", která se zabývá řadou palčivých problémů, kterým muži čelí. Kniha však obsahuje i bizarní momenty, například srovnání amerických mužů s "novými otroky" (Blake, 2015).

Jedním z nejvíce diskutovaných Farrellových argumentů je myšlenka obrovské sexuální moci žen, která podle něj zastíní všechny výhody mužů: "Díky feminismu," tvrdil Farrell, "se ženy, které se cítí špatně zacházeny, můžou snadněji obrátit na soudy s žalobami na sexuální obtěžování nebo znásilnění." (Farrell, rok dle Blake, 2015). Tato myšlenka nachází silnou odezvu u mnoha současných aktivistů za práva mužů (Blake, 2015). Farrellova kniha "Mýtus mužské moci" je považována za základní kámen hnutí za práva mužů v jeho současné podobě. Jeho myšlenky o genderové dynamice a údajném útlaku mužů hluboce ovlivnily rétoriku a aktivity hnutí (Blake, 2015).

Hnutí za práva mužů se dnes zaměřuje především na několik klíčových oblastí: reformu rodinných soudů, kritiku vládních programů, které se zaměřují na pomoc ženám (zejména v oblasti sexuálního napadení a domácího násilí), právo na odmítnutí výchovy dítěte (v kontextu možnosti potratu), boj proti falešným obviněním ze znásilnění a kritiku feminismu (Lynn, 2014). Poslední roky hnutí za práva mužů často spojují s pravicovými hnutími, které odmítají "politickou korektnost" a snahy o "sociální spravedlnost" (Lynn, 2014).

Toto hnutí často zastává esencialistické a biologicky deterministické teorie o pohlaví, což znamená, že pohlavní rozdíly vidí jako dané biologickými faktory a odmítá jejich sociální konstrukci (Lynn, 2014). Tento přístup často staví feminismus do role hrozby pro tradiční mužskou identitu a hodnoty (Lynn, 2014).

Spojení hnutí za práva mužů s pravicovým odporem a esencialistickými teoriemi o pohlaví vzbuzuje mnoho otázek a kontroverzí. Kritici z oblasti feministických a queer studií upozorňují na misogynní a diskriminační prvky v jejich rétorice a ideologii (Brook Lynn, 2014). Někteří zpochybňují platnost feminismu a usilují o návrat k tradičním genderovým rolím, což může posilovat patriarchální struktury a ohrožovat dosažený pokrok v oblasti genderové rovnosti (Lynn, 2014).

Důležité je si však uvědomit, že ne všechna hnutí za práva mužů sdílejí tyto problematické postoje (Blake, 2015). Někteří aktivisté se zaměřují na legitimní problémy mužů, jako jsou nerovnosti v rodinných soudních řízeních nebo diskriminace v oblasti duševního zdraví, kde muži čelí genderovým stereotypům, které je přiměřeně neuznávají za emocionální a méně podporují jejich potřeby (Blake, 2015).

3.2 Manosféra v digitálním věku: Nové platformy, staré problémy

Vzestup internetu a online platform sehrál klíčovou roli v rozvoji a šíření Manosféry, komunity hnutí za práva mužů, která se vyznačuje extremistickými postoji. Podle Ginga (2017) tyto online prostory poskytují platformu pro šíření misogynního obsahu a anti-feministických idejí, které by v offline prostředí našly jen těžko ohlas.

Studie Farrell et al. (2019) a LaViolette & Hogan (2019) analyzující subreddit Manosféry ukázaly alarmující míru misogynního jazyka a specifické interpretace pohlaví a diskriminace v rámci těchto online komunit. Tyto studie poukazují na to, že Manosféra se stává lůň radikálních a nenávistných myšlenek namířených proti ženám.

Hnutí za práva mužů sice existuje jak v offline, tak i online podobě, ale v posledních letech se s růstem popularity internetu výrazně rozšířilo do online prostoru (LaViolette & Hogan, 2019). V tomto kyberprostoru blogů, fór a webových stránek, které někteří badatelé označují jako "manosféru", se diskuse o mužských právech a genderových otázkách vyvíjí a nabývá na síle - ať už v pozitivním, tak i v negativním slova smyslu (LaViolette & Hogan, 2019).

Manosféra, ačkoliv sdílí kořeny s hnutím za práva mužů, se v online prostředí proměnila v komplexní ekosystém (LaViolette & Hogan, 2019). Není to jednotná platforma, ale spíše spleť sítí komunit s širokou škálou ideologií a diskurzů. Tisíce uživatelů se zapojují s různými motivacemi a úhly pohledu, čímž vytváří dynamické a neustále se vyvíjející prostředí (LaViolette & Hogan, 2019).

Anonymita online prostředí usnadňuje šíření kontroverzních témat a radikalizaci diskurzu, ale zároveň umožňuje uživatelům sdílet osobní zkušenosti a frustrace s genderovou nerovností (Farrell et al., 2019). Pro některé muže tak Manosféra představuje cenný prostor pro podporu a sdílení. Je však důležité si uvědomit, že heterogenita a anonymita Manosféry ztěžují její pochopení a regulaci (Farrell et al., 2019). Dynamické online prostředí šíří kontroverzní témata a radikalizaci, a i když Manosféra může pro některé muže představovat cenný prostor, zároveň šíří i extremistické ideologie (Farrell et al., 2019).

Jak uvádí Blake (2015), Manosféra v sobě skrývá i znepokojivé tendence. Zplodila síť aktivistů a stránek, které Farrellovu ideologii vedou znepokojivým směrem. Anonymita a dynamika online prostředí v Manosféře bohužel vedou i k šíření extremistických idejí a nenávistných projevů.

Diskuze se v některých případech vymkne kontrole a svádějí k násilným hrozbám a šíření misogynie (Blake, 2015).

Zarážejícím příkladem je případ ze subredditu Men's Rights, kde se uživatel svěřil s frustrací z výživného. Místo podpory a konstruktivních rad se mu od subredditu dostalo "řešení" v podobě rady k vraždě jeho manželky (Blake, 2015). Tento extrémní příklad ilustruje znepokojivé tendence v Manosféře, které je nutné brát vážně. Online radikalizace a šíření nenávistných projevů v tomto prostředí představují hrozbu pro společnost a ohrožují i samotné uživatele Manosféry (Blake, 2015).

Demografické složení offline hnutí za práva mužů a hnutí za práva otců je předmětem diskuze. Někteří badatelé, jako Kimmel (2013), uvádí, že hnutí tvoří převážně bílí muži ze střední a vyšší třídy. Jiní, jako Gordon (2015), zdůrazňují spíše zastoupení mužů z dělnické a střední třídy.

Akademická literatura se shoduje na tom, že členové offline hnutí za práva mužů a hnutí za práva otců bývají staršího věku. Flood (2004) je popisuje jako "obvykle ve čtyřicátých a padesátých letech, často rozvedené nebo oddělené a téměř vždy heterosexuální." Gordon (2015) sice zaznamenává nárůst mileniálů v hnutí dle mediálního pokrytí, ale zároveň poukazuje na to, že "drtivou většinu přispěvatelů do formálních organizačních materiálů" stále tvoří muži nad 50 let.

Zatímco účastníci manosféry jsou často vnímáni jako převážně bílí, někteří badatelé jako Kimmel (2013), dokonce tvrdí, že hnutí za práva mužů je specificky hnutím bílých mužů bojujících za jejich jedinečná privilegia, avšak existují důkazy o tom, že realita je složitější.

Značná část čtenářů manosféry pochází ze subkontinentu Indie. V době psaní Alexa.com (webová stránka s daty a analýzami návštěvnosti) uvádí, že 5,2 % návštěvníků Voice for Men pochází z Indie. To naznačuje, že manosféra rezonuje i mimo západní, převážně bílé populace.

Je evidentní, že manosféru navštěvuje široká škála mužů, které spojuje sdílený světový názor. Futrelle (n.d.) je popisuje jako "kluky, většinou ve věku od dospívání do padesáti let, kteří přijali misogynii jako ideologii, jako jakési symbolické řešení frustrací v jejich životech – ať už finančních, sociálních nebo sexuálních." Různé subkultury v rámci manosféry se s těmito frustracemi vyrovnávají různými způsoby (Futrelle, n.d.).

3.3 *Fragmentace Manosféry: Různorodost ideologií a subkomunit*

Jak již bylo zmíněno, manosféra není monolitická entita, ale spíše pestrá mozaika subkomunit s odlišnými ideologiemi a cíli. Lilly (2016) navrhuje taxonomii pro pochopení této rozmanitosti, která zahrnuje:

- **Men's Rights Activists (MRA):** MRA se zaměřují na sociální problémy a instituce, které podle nich diskriminují muže. Tvrdí, že současné zákony a společenské normy preferují ženy na úkor mužů, zvláště v oblastech jako jsou rozvody, péče o děti, pracovní příležitosti a vzdělání. Výzkumy jako ty od Coston a Kimmel (2012) poukazují na to, že MRA často čelí kritice za šíření misogynních názorů a za to, že jejich argumenty mají tendenci zveličovat nebo překrucovat skutečné problémy mužů ve společnosti.
- **Men Going Their Own Way (MGTOW):** MGTOW věří, že společnost je inherentně proti mužům, a proto prosazují úplné odstoupení od romantických vztahů a v některých případech i od západní společnosti jako celku. Tento směr je úzce spjat s antifeminismem a misogynií. Někteří zastánci MGTOW (Men Going Their Own Way) vnímají romantické vztahy jako nebezpečné a škodlivé pro muže. Věří, že ženy v moderních společnostech disponují nad muži neférovou mocenskou převahou, a to jak v právním, tak i v sociálním rámci. Toto přesvědčení je dle jejich názoru důvodem k izolaci a odmítnutí běžných společenských norem.
- **Pick Up Artists (PUA):** Pick Up Artists se zaměřují na "hru" - soubor technik a strategií pro "balení" žen. Taktiky PUA často zahrnují objektivizaci a manipulativní přístupy jako "negging" - subtilní urážky zaměřené na snížení sebevědomí ženy s cílem zvýšit její zájem o muže. PUA vnímají "krizi maskulinity" jako ztrátu mužské kontroly ve vztazích a snaží se obnovit tuto kontrolu prostřednictvím manipulativních metod. Jejich přístupy byly široce kritizovány za posilování toxických maskulinních vzorců chování a za nedostatek respektu k ženám jako rovnocenným partnerům.
- **Involuntary Celibates (Incels):** Involuntary Celibates (Incels) jsou skupinou složenou převážně z mladých mužů, kteří zažívají sociální izolaci a chovají hněv k ženám. Incels se proslavili kvůli svému spojení s násilnými činy a extremistickými

názory. Komunita Incel je posedlá vzhledem a dynamikou vztahů, často obviňují ženy za jejich neúspěchy v osobním životě. Někteří členové této komunity vyjadřují násilné tendence a podporují násilné činy jako prostředek k vyjádření svého zoufalství a frustrace. Tento postoj vede k radikalizaci a zvyšuje riziko společenského napětí a násilí.

Ačkoliv se dílčí proudy manospféry liší v metodách a cílech, sdílí silný nesouhlas s feministickými ideály (Lilly, 2016). Vnímají feminismus jako hrozbu pro muže, která vede k jejich marginalizaci a diskriminaci (Lilly, 2016). Tato sdílená skepse slouží jako sjednocující prvek, jenž umožňuje různorodým skupinám v rámci manospféry spolupracovat a vzájemně se podporovat v jejich snaze o novou definici mužské identity a role ve společnosti (Lilly, 2016).

4 Hegemonní a tradiční maskulinita

Manosféra, která se zrodila v 80. letech 20. století z hnutí za práva mužů, se z online prostoru rozrostla v komplexní síť komunit, kde se bez zábran a kompromisů diskutuje o mužství (Lynn, 2014). Tyto platformy se zaměřují na různé aspekty maskulinity a často prosazují postoje, které rezonují s konceptem hegemonní maskulinity (Lynn, 2014).

Hegemonní maskulinita označuje systém myšlení a chování, který ve společnosti upřednostňuje a legitimuje dominanci mužů nad ženami. Podle socioložky Raewyn Connell (2005) se nejedná o ideál, kterého by dosahovala většina mužů, ale spíše o normu, která ovlivňuje chování a vnímání mužů i žen. Prosazování hegemonní maskulinity posiluje patriarchální struktury, čímž udržuje nerovnost mezi pohlavími.

Formy hegemonní maskulinity se v čase a místě liší, ale jedním z klíčových témat je používání síly a násilí (implicitního i explicitního) k udržení mužské dominance. To zahrnuje jak fyzické násilí, tak i různé formy nátlaku a zastrašování (Connell, 2005).

V rámci manosféry se tyto myšlenky hegemonní maskulinity stávají ústředním bodem pocitu sebe sama, který klade důraz na dodržování tradiční maskulinity. Tradiční maskulinita je komplexní soubor přesvědčení o tom, co znamená být "mužem". I když se tato přesvědčení mohou lišit napříč kulturami, mezi společné rysy patří: Nepřátelství k ženskosti, Důraz na dominanci a agresivitu, Znevažování emočního vyjadřování, Vnímání sexuality jako čistě transakčníů (Connell, 2005).

Podle Connella a Messerschmidta (2005) muži čelí značnému tlaku, aby se řídili tradičními představami o mužnosti. Tato očekávání, zahrnující sílu, stoicismus a potlačování emocí, mohou být náročné a stresující. Snaha o jejich naplnění může vést k řadě negativních důsledků, jak pro samotné muže, tak pro společnost jako celek (Connell & Messerschmidt, 2005).

Výzkum O'Neila (2015) popisuje různé formy tzv. "psychické zátěže z genderových očekávání", psychického vypětí pramenícího z tlaku genderových rolí, které muži zažívají. Snaha o konformitu s tradiční maskulinitou může vést k úzkosti, depresím, potížím s navazováním intimních vztahů a dalším emocionálním problémům. Naopak odchýlení se od těchto norem může být spojeno s rizikovým chováním, jako je zneužívání návykových látek, agresivita a v

krajních případech i sebevražedné myšlenky. Navíc schvalování a oslavování tradiční maskulinity může přispívat k škodlivému chování vůči druhým, včetně sexismu, misogynie, násilí v partnerských vztazích a šíření mýtů o znásilnění (O'Neila, 2015).

Manosféra slouží jako platforma pro muže sdílející tyto názory, kde se mohou setkávat a vzájemně se utvrzovat v nich (Glick & Fiske, 2011). Díky poloanonymní povaze online fór v ní probíhají otevřené diskuse o genderových stereotypch, které by v jiných prostředích čelily odmítnutí (Glick & Fiske, 2011).

Teorie hegemonní maskulinity R. W. Connella (2000) zpochybňuje představu, že maskulinity existují jako nezávislé a rovnocenné možnosti. Místo toho argumentuje pro existenci hierarchie v genderovém uspořádání, s hegemonní maskulinitou na vrcholu (Connell, 2000).

Tato dominantní forma maskulinity si udržuje moc tím, že podřizuje ostatní maskulinity a všechny formy femininity (Connell, 1987). Je inherentně heterosexuální a často spojována s dobýváním žen (Connell, 1995). Ostatní maskulinity a femininity se definují buď přizpůsobením se tomuto zavedenému uspořádání, nebo odporem proti němu (Connell & Messerschmidt, 2005).

Klíčovým aspektem reformulace Connella a Messerschmidta (2005) je koncept maskulinních praktik. Argumentují, že muži a chlapci neodrážejí jen předem existující modely maskulinity, ale aktivně se s nimi angažují ve svém každodenním životě. Tyto praktiky, i když jsou daleko od prožité reality muže, ztělesňují ideály, touhy a společenské očekávání týkající se maskulinity, včetně modelů vztahů s ženami (Connell & Messerschmidt, 2005).

Další mylnou představou, kterou autoři řeší (2005), je idea hegemonní maskulinity jako fixní a univerzální koncept. Charakteristiky dominantní maskulinity jsou historicky specifické a odrážejí převládající hodnoty dané společnosti (Connell & Messerschmidt, 2005). Například v koloniálních a neokoloniálních kontextech posiluje genderové rozdělení práce - model "muž živitel, žena v domácnosti" - spojení mezi maskulinitou a veřejnou sférou, zatímco feminita je spojována s domácností (Connell, 1998).

Connell a Messerschmidt (2005) upozorňují na zjednodušující pohled na hegemonní maskulinitu, která je vnímána jen skrze toxicitu a dominanci. Argumentují, že hegemonní maskulinita dosahuje svého cíle, kterým je legitimizace genderové nerovnosti, různými způsoby, a to i bez nutnosti uchýlení se k agresivním či škodlivým praktikám (Connell & Messerschmidt, 2005)

4.1 Gender a hegemonie

Gender, dle Connella a Messerschmidta (2005), není statický koncept, ale dynamický proces, který se neustále utváří v rámci vztahů a interakcí. Vzorce mužství (maskulinity) a ženskosti (femininity) nejsou vrozené vlastnosti, ale spíše společensky konstruované modely chování a očekávání, které se od sebe vzájemně odlišují a definují v protikladu (Connell & Messerschmidt, 2005).

Hegemonní maskulinita se podle nich (2005) vyznačuje podřízením nebo popíráním jiných forem mužství. Podle Connella neexistuje žádná ekvivalentní forma ženskosti, která by držela stejnou dominantní moc nad ostatními formami ženskosti. Západní formy ženskosti jsou konstruovány "v kontextu celkového podřízení žen mužům" (Connell, 1987, str. 186) a jsou definovány "komplexními strategickými kombinacemi souhlasu, odporu a spolupráce" s hegemonním genderovým řádem, nikoli však dominací (Connell, 1987, str. 183). Z definice tedy vyplývá, že feminita nemůže být hegemonní.

V další části se budu věnovat konceptu Schippers (2007) "hegemonní femininity", kterou definuje jako formu ženskosti, která aktivně přispívá k udržení dominance hegemonní maskulinity.

4.2 Hegemonní feminita v rámci teorie genderové hegemonie

V teorii genderové hegemonie je nemožné ignorovat koncept "feminine other" (Schippers, 2007, str. 86). Schippers (2007) používá tento pojem k popisu tendence v mužských a genderových studiích definovat maskulinitu "skrze její odlišnost od femininity" a feminitu odsunovat na okraj teorií maskulinity (2007, str. 90). Tato práce se zaměřuje na zpochybnění této tendence a zdůrazňuje roli femininního "jiného" v dynamice genderové dominance.

Schippers (2007) navrhuje řešit nedostatečné teoretické zpracování femininity v Connellově (1987) teorii genderové hegemonie. Namísto zaměření pouze na hegemonní maskulinitu navrhuje Schippers posunout důraz na vztah mezi hegemonní maskulinitou a jejím femininním protějškem, hegemonní feminitou. Argumentuje, že Connellova teorie zlehčuje roli femininity v udržování genderové dominance (Schippers, 2007).

Schippers (2007) dále tvrdí, že jádro genderové hegemonie spočívá v konstrukci genderových rozdílů založených na heterosexuální touze. Tato konstrukce, dle Schippers (2007), utváří a

legitimuje mocenské dynamky mezi muži a ženami, čímž posiluje hegemonní maskulinitu a udržuje genderovou nerovnost.

Schippers (2007) vychází z konceptu heterosexuální matrice Judith Butler (1990) a argumentuje, že základem maskulinity není absence femininních charakteristik, jak tvrdí Connell, ale "vlastnictví erotické touhy po femininním objektu" (2007, str. 90). Heterosexuální touha, jak ji definuje Judith Butler (1990), konstruuje maskulinitu a feminitu jako "komplementární protiklady" (Schippers, 2007, str. 90). V současných západních společnostech je nadřazenost maskulinity nad feminitou naturalizována konstrukcí heterosexuálního sexu jako fyzické dominance muže nad ženou (Schippers, 2007).

Tímto způsobem je naturalizován komplementární a hierarchický vztah mezi maskulinitami a feminitami, a to prostřednictvím "povinné heterosexuality a hegemonních konstruktů sexuality" (Schippers, 2007, str. 90). Jinými slovy, Schippers (2007) argumentuje, že genderový řád nenaturalizuje pouze dominanci maskulinity nad feminitou, jak je tomu v Connellově (1987) modelu, ale také naturalizuje vztah mezi mužem a ženou jako komplementární a hierarchický.

V Connellově (1987) modelu genderové hegemonie jsou feminity a nehegemonní maskulinity definovány svým odlišením a podřízeností hegemonní maskulinitě. Naproti tomu v navrhovaném modelu Schippers (2007) jsou maskulinity a feminity konstruovány "proti idealizovanému vztahu mezi maskulinitou a feminitou" (str. 94). V tomto idealizovaném vztahu spolupracují hegemonní maskulinita a hegemonní feminita jako "komplementární protiklady" na udržení genderové hegemonie (Schippers, 2007, str. 90).

4.3 Hegemonní feminita

Connell (1987) odmítá koncept hegemonní feminity s argumentem, že feminita je ze své podstaty podřízena všem formám maskulinity. Naproti tomu Schippers (2007) navrhuje alternativní definici. Podle ní se hegemonní feminita skládá z charakteristik definovaných jako ženské, které ustanovují a legitimizují hierarchický a komplementární vztah k hegemonní maskulinitě. To zajišťuje dominantní postavení mužů a podřízenost žen (Schippers, 2007, s. 94).

Schippers dále rozšiřuje definici a uvádí, že hegemonní feminita je dominantní i nad jinými formami feminity. Jinými slovy, existuje hierarchie uvnitř samotné kategorie feminity, kde některé projevy ženskosti jsou oceňovány a privilegovány více než jiné (2007).

Tato dva pojetí hegemonní femininity se liší v základním přístupu. Connell ji vnímá jako inherentně podřízenou maskulinitě, zatímco Schippersová ji vidí jako aktivnější a dominantní sílu v rámci genderového systému.

Schippers (2007) dále reaguje na Connellův (1987) argument, že neexistují žádné femininity, které by hegemonicky dominovaly nad jinými. Podle Schippersové "genderová hegemonie je vytvářena vztahem mezi femininitou a maskulinitou" a tato dynamika vede ke konfiguracím pohlaví organizovaným v dominantních a podřízených mocenských strukturách, a to pro obě pohlaví, maskulitu i feminitu (2007, str. 94). Zatímco Connellova (1987) zdůrazňovaná feminita představuje jeden z příkladů femininity definované podřízeností hegemonní maskulinitě, Schippers (2007) hegemonní feminita se aktivně podílí na udržování dominance hegemonní maskulinity jako její nezbytný protějšek. Právě prostřednictvím tohoto idealizovaného vztahu mezi oběma je hegemonní maskulinita legitimizována a naturalizována (Schippers, 2007).

4.4 Kritika hegemonní maskulinity a pariah femininity

Rekonceptualizace hegemonní femininity Schippersové (2007) přisuzuje ženám klíčovou roli v udržování genderové hegemonie. I když tato zodpovědnost nesměruje k emancipačním cílům, zdůrazňuje aktivní zapojení žen do genderové dynamiky. Schippersova teorie také zohledňuje kulturní preferenci některých vztahů mezi maskulinitami a femininitami před jinými (2007).

Alternativní model zaujme nejen zaměřením na heterosexuální touhu v kontextu genderové hegemonie (Schippers, 2007). Nabízí také metodický návod pro identifikaci hegemonních forem maskulinity a femininity v lokálních kontextech, s čímž někteří vědci používající Connellův (1987) model měli potíže (Connell & Messerschmidt, 2005).

V textu Schippers (2007) popisuje koncept "pariah femininity" jako formu ženskosti, která narušuje a ohrožuje hegemonní maskulinitu. To znamená, že ženy, které ztělesňují vlastnosti typicky spojované s muži, jako je promiskuita, sexuální touha po ženách nebo agresivita, jsou vnímány jako hrozba pro mužskou dominanci v společnosti (Schippers, 2007).

Zajímavé je, že termín "pariah" v "pariah femininity" má původ v indickém kastovním systému. Ohlsson (2017) uvádí, že původně označoval jedince nejnižšího společenského postavení, považované za nedotknutelné a vyloučené ze společnosti. V hinduistickém kastovním systému byli "pariahové" považováni za rituálně nečisté a byli nuceni vykonávat ty nejnižší práce

(Ohlsson, 2017). Čelili extrémní diskriminaci, segregaci a odepření základních práv. Termín "pariah" tak nese konotace sociálního ostrakismu, marginalizace a hluboce zakořeněných předsudků (Ohlsson, 2017).

Socioložka Mimi Schippers ve své knize "Engendering the State: Feminist International Relations" z roku 2007 zavedla termín "pariah femininity". Udělala tak proto, že spatřovala paralelu mezi zkušenostmi "pariahů" v kastovním systému a ženami, které se vymykají tradičním genderovým normám.

Podle Schippersové (2007) je důvodem vnímání jako hrozby odmítnutí tradičních ženských rolí a chování způsobem, který je vnímán jako "mužský". Tato nezávislost a asertivita narušují mužskou kontrolu nad ženským chováním a sexualitou, čímž zpochybňují hierarchii moci mezi muži a ženami. Schippersová dále uvádí, že "pariah femininity" se stává terčem sankcí ze strany společnosti. Tyto ženy jsou často moralizovány, ostrakizovány a dokonce i fyzicky napadány. Jejich chování je vnímáno jako ohrožení stávajícího genderového řádu, a proto je potřeba je potlačit a marginalizovat (Schippers, 2007).

Použití termínu "pariah" zdůrazňuje marginalizaci a stigmatizaci žen, které se vymykají genderovým očekáváním. Ukazuje, jak společnost trestá ty, kteří narušují stávající mocenské struktury.

Schippers (2007) navrhuje, že pro identifikaci lokálně specifických hegemonních maskulinit lze využít analýzu lokálně stigmatizovaných forem femininity. Jinými slovy, výzkumníci mohou pozorovat, které vlastnosti nebo praktiky jsou v daném lokálním kontextu vnímány jako problematické, pokud je ztělesňují ženy (Schippers, 2007, str. 96). Tyto stigmatizované vlastnosti, pokud je ztělesňují muži, pak naznačují rysy lokální hegemonní maskulinity (Schippers, 2007).

5 Diskurz

Jazyk a komunikace jsou klíčové pro pochopení světa a utváření našich postojů. V tomto ohledu je diskurz, způsob, jakým používáme jazyk k vyjadřování myšlenek a sdílení hodnot, nanejvýš důležitý (Fairclough, 2013). V online prostoru manoféry, subkultury s kritickým postojem k feminizmu a genderové rovnosti, hraje diskurz klíčovou roli v konstrukci a šíření genderových ideologií (Phillips & Oswick, 2012).

V tomto textu se zaměříme na analýzu jazykových strategií v manoféře a jejich vliv na jednotlivce i společnost. Ukážeme, jak opakování specifických frází a hesel posiluje určité narativy a normalizuje přesvědčení, která zpochybňují rovnost pohlaví a podporují tradiční genderové role (van Dijk, 1993). Analýza diskurzu manoféry odhaluje, jak jsou v tomto prostoru vytvářeny a upevňovány hegemonické postoje k genderovým rolím. Opakováním stereotypů a znevažováním odlišných názorů dochází k potlačení plurality a diskriminaci těch, kteří se s těmito postoji neztotožňují (Connell, 2005).

Manoféra tak nejen reflektuje, ale i aktivně formuje sociální a kulturní normy. Její vliv na jednotlivce i společnost je komplexní a zahrnuje posilování genderových stereotypů, šíření dezinformací a nenávistných projevů a vytváření prostředí, které je nepřátelské k ženám a menšinám (McRobbie, 2008). Analýza diskurzu manoféry nám umožňuje hlouběji porozumět dynamice této subkultury a jejímu vlivu na společnost. Pochopení jazykových strategií, které jsou v ní používány, je klíčové pro boj proti genderové nerovnosti a diskriminaci (Kress & van Leeuwen, 2020).

5.1 Analýza diskurzu manoféry

Klíčovou roli v manoféře hraje jazyk, který není jen nástrojem komunikace, ale aktivním nástrojem pro šíření ideologie, formování vnímání reality a stanovení norem chování jejích členů (Ging, 2017; Foucault, 2002). Tato práce se zaměřuje na analýzu diskurzu manoféry a zkoumá, jakým způsobem tento jazyk ovlivňuje vnímání reality a utváří normy chování jejích účastníků.

Foucault (2002) zdůrazňuje, že diskurz není pouhým pasivním odrazem reality, nýbrž aktivně ji formuje. Jazyk slouží k definování objektů, kterými hovoříme, a ovlivňuje naše chápání světa. Podle Foucaulta nelze moc vykonávat bez formování vědění a naopak, vědění slouží k

upevňování mocenských vztahů (2002). Analýza diskurzu nám tak umožňuje zkoumat mocenské struktury a jejich vliv na formování společenských norem a vnímání reality jednotlivců (Foucault, 2002).

Tento pohled na moc a vědění se prolíná s teorií George Lakoffa (2009), který se zabývá rolí jazyka ve formování našeho chápání reality. Lakoff (2009) poukazuje na to, že vyprávění a metafory používané v diskurzu, jako jsou například „válka pohlaví“ či „muži jako ochránci a živitelé“, nejenom definují genderové role, ale také ospravedlňují existující nerovnosti mezi muži a ženami. Opakované užívání těchto metafor vede k jejich internalizaci v mysli jednotlivců a ovlivňuje jejich myšlení a chování v rámci manospféry (Lakoff, 2009).

5.1.1 Metafory

Metafory v diskurzu manospféry nejen že formují specifické představy o genderových rolích, ale také ovlivňují způsob, jakým lidé vnímají a interpretují svět kolem sebe. Jak ukazují teorie metafor (Lakoff & Johnson, 1980), metafory nejsou pouhým stylistickým prvkem, ale mají hlubší vliv na naše myšlení a porozumění. Například metafora "válka pohlaví" vnímá vztahy mezi muži a ženami jako neustálý boj, což vytváří atmosféru konfliktu a nepřátelství (George Lakoff, 2009). Tímto způsobem se legitimuje agresivní chování a odmítání rovnosti pohlaví, což má dalekosáhlé důsledky pro genderové vztahy a společenskou dynamiku (Fairclough, 2003).

Další metaforou, "muži jako ochránci a živitelé", se zdůrazňuje tradiční role muže jako hlavního ochránce a živitele rodiny (Lakoff, 2009). Tato metafora podporuje představu žen jako závislých a mužů jako hlavních poskytovatelů, čímž se upevňují stereotypy o rodinné dynamice a rozdělení práce (Koller, 2004).

Třetí metafora, "ženy jako manipulátorky", konstruuje obraz žen jako lstivých a manipulativních jedinců, kteří se snaží ovládat muže (Lakoff, 2009). Tento diskurz podporuje misogynní postoje a staví ženy do role nepřírozených a nespolehlivých partnerů (Koller, 2004).

Tyto metafory nejsou pouze slovní obrázky, ale aktivní složky diskurzu, které formují a utvářejí naše chápání genderových rolí a vztahů (Lakoff, 2009). Jejich důsledky jsou viditelné nejen v jazykových konstrukcích, ale i v sociálním chování a vnímání ženské a mužské identity (Lakoff, 2009).

5.1.2 Framing

Teorie framingu (Entman, 1993) poskytuje užitečný rámec pro analýzu toho, jak jsou selektovány a zdůrazňovány určité informace v diskurzu manospféry. V online prostoru manospféra často vybírá a zvýrazňuje pouze ty aspekty genderové rovnosti a feminismu, které podporují její ideologii. Například jsou zvýrazňovány případy, kdy feministky údajně napadají tradiční hodnoty či kdy jsou označovány za hrozbu pro mužnost (Farrell et al., 2019). Tím dochází k selektivnímu vnímání a prezentaci feminismu jako destruktivního a nepřátelského hnutí, čímž se zkresluje jeho skutečná rozmanitost a cíle (Farrell et al., 2019).

Framing, neboli rámování, hraje v manospféře klíčovou roli jak pro mobilizaci podpory, tak pro legitimizaci její ideologie (Entman, 1993). Prezentace manospféry jako obránce tradičních hodnot a protivníka feminismu slouží jako silný mobilizační nástroj, podněcující aktivní účast a podporu stoupenců. Tento framing vytváří iluzi, že manospféra plní důležitou funkci v ochraně společenského pořádku a tradičních hodnot. To přispívá k upevnění její pozice a vlivu v online prostoru (Entman, 1993).

Analýza framingu v manospféře ukazuje, že způsob, jakým jsou prezentovány informace o genderové rovnosti a feminismu, není náhodný, ale strategicky vybraný tak, aby posílil specifické diskurzní narativy a podpořil mobilizaci jejich členů. Tento proces má vliv na vnímání širší veřejnosti a na podobu diskurzivních bojů o genderové a společenské hodnoty v online prostoru (Farrell et al., 2019).

5.1.3 Opakování a normalizace

Teorie opakování a normalizace (van Dijk, 1993) ukazuje, že opakované používání určitých klíčových frází a hesel v diskurzu manospféry má silný vliv na formování názorů a přesvědčení. V online prostoru manospféry se často opakují fráze jako "muži jsou silnější než ženy" nebo "feminismus ničí rodinu" (Farrell et al., 2019). Toto opakování má za následek postupné internalizování těchto výroků a jejich vnímání jako objektivních pravd o genderových rolích a vztazích (van Dijk, 1993).

Opakování klíčových frází a hesel v manospféře nejen že posiluje určité diskurzní narativy, ale také normalizuje určité přesvědčení jako normální a přijatelné (van Dijk, 1998). Tím dochází k potlačení odlišných názorů a posílení hegemonních diskurzů, které podporují tradiční rozdělení rolí mezi muži a ženami a zpochybňují rovnost pohlaví (van Dijk, 1998).

5.1.4 Nenávistné projevy a trolling

Diskurz manoféry často obsahuje nenávistné projevy a trolling, které jsou zaměřeny na ženy a menšiny (Phillips, 2018). Tento druh komunikace slouží k zastrašování a umlčování oponentů a má za cíl šíření nenávisti a strachu (Phillips, 2018). Typické příklady zahrnují vyhrožování ženám násilím, používání urážlivých výroků k diskreditaci feministek a šíření dezinformací o menšinách, čímž se podkopává jejich důstojnost a práva (Phillips, 2018).

Nenávistné projevy v diskurzu manoféry často překračují hranice svobody projevu a mohou mít vážné důsledky pro bezpečí a pohodu jejich cílových skupin (Whitney Phillips, 2018). Trolling, neboli záměrně provokativní a konfliktní chování online, je v manoféře často využíván k destabilizaci diskuzí a omlouvání násilných činů či diskriminace (Whitney Phillips, 2018).

5.2 Gender a diskurs

Gender je fluidní koncept, který se neustále tvoří a reprodukuje na našem těle, prostřednictvím jazyka a v rámci každodenních interakcí i větších institucí společnosti (Kimmel & Bridges, 2011). To znamená, že gender není pevně daný nebo neměnný, ale je ovlivněn našimi zkušenostmi, kulturními normami a sociálními strukturami (Kimmel & Bridges, 2011).

Podle Kimmela a Bridgese (2011) se naše chápání a projevy genderu proměňují v závislosti na konkrétním kontextu a prostředí, v nichž se nacházíme. Tento proces zahrnuje všechny formy interakcí od osobních setkání přes jazyk a média až po institucionální struktury jako jsou zákony a politické instituce. Gender je tedy dynamický a závislý na kontextu, neustále se vyvíjející koncept (Kimmel & Bridges, 2011).

Díky práci Judith Butler z 90. let a počátku 21. století vnímáme gender jako performativní konstrukt. Butlerová (1999) zdůrazňuje: "Gender se ukazuje jako performativní... vždycky se jedná o děláni... Neexistuje žádná genderová identita nezávislá na jejích projevech; tato identita je performativně konstituována těmito 'projevy', které ji zdánlivě jen odkrývají" (s. 33). Gender není statický a neměnný objekt, ale spíše něco, co se neustále performuje (Judith Butler, 1999).

Abychom lépe porozuměli performativitě genderu, můžeme se obrátit na práci West & Zimmermanna (1987). Ve svém článku "Doing Gender" autorky argumentují, že gender není vrozená vlastnost, ale spíše něco, co se "dělá" prostřednictvím každodenních interakcí (1987).

Jinými slovy, naše genderová identita se neustále formuje a posiluje tím, jak mluvíme, chováme se a oblékáme se.

West a Zimmerman rozlišují mezi "doing gender" a "gender presentation" (1987). Doing gender se týká aktivit, kterými se snažíme vyjádřit svůj genderový status, zatímco gender presentation se týká způsobu, jakým se náš genderový status prezentuje světu (West & Zimmermann, 1987). Například muž, který nosí oblek a kravatu a mluví hlubokým hlasem, "dělá gender" mužským způsobem, zatímco žena, která nosí šaty a líčí se, "dělá gender" ženským způsobem (West & Zimmermann, 1987).

Sarah Salih (2007) nabízí užitečnou interpretaci práce Judith Butler. Argumentuje, že genderové identity se konstruují "prostřednictvím jazyka", a proto neexistují nezávisle na něm. "Není to tak, že by identita 'dělala' diskurs, ale spíše naopak - jazyk a diskurs 'dělají' gender" (s. 56). Analýza jazyka nám tak umožňuje sledovat, jak se gender konstruuje a performuje v praxi.

Kategorie maskulinity a femininity nejsou pevně dané a neměnné entity, ale spíše fluidní koncepty, jejichž významy se "radikálně mění v závislosti na geopolitických hranicích a kulturních omezeních toho, kdo si koho představuje a za jakým účelem" (Butler, 2004, s. 10). Tyto kategorie jsou aktivně produkovány a normalizovány v rámci sociálních interakcí, které jsou obvykle chápány v binárním duchu mužský/ženský (Butler, 2004). Opakování hraje klíčovou roli v tomto procesu, jelikož slouží k označování a upevňování těchto kategorií v našem myšlení a chování (Butler, 1999).

V teorii performativity podle Butler hraje klíčovou roli koncept akční svobody (1999). Akční svoboda v tomto kontextu neznamena pouze schopnost jednat, ale spíše možnost svobodně jednat a měnit tak genderové normy. Jinými slovy, i když se naše genderová identita neustále formuje a posiluje prostřednictvím "doing gender", nejsme k tomuto procesu pasivně nuceni. Máme možnost zpochybňovat a podvracet genderové normy tím, jak se chováme, oblékáme a mluvíme (Butler, 1999).

Mimi Schippers (2007) rozvíjí myšlenku genderové performativity. Podle ní maskulinita a feminita nejsou vrozené vlastnosti, ale spíše "genderové projekty", které si jednotlivci v průběhu života budují (Schippers, 2007). Tyto projekty se nezaměřují na to, aby člověk měl určité rysy, ale spíše na to, aby se aktivně zapojoval do praktik spojených s daným genderem (Schippers, 2007). Maskulinitu tak můžeme chápat jako soubor identifikovatelných praktik, které se v

závislosti na čase a prostoru liší (Schippers, 2007). Tyto praktiky se projevují v různých oblastech života, jako je tělo, oblečení, vzorce konzumace, sexuální orientace, způsob mluvy, práce, otcovství a vztahy se ženami (Schippers, 2007).

Celý projekt a jeho výzkumná otázka stojí na tomto pojetí genderu: že se jedná o dynamický proces utváření a zpochybňování skrze znaky (Schippers, 2007). Ptáme-li se, jak se maskulinita konstruuje v online prostoru manospféry, ptáme se v podstatě na to, jaké významy "maskulinity" jsou v tomto diskurzu preferovány. Odpovědi na tyto otázky jsou klíčové pro pochopení chování, výzev a identity chlapců a mužů v tomto online prostředí.

V dřívější části kapitoly jsem zmínila koncept různých maskulinit. Tento koncept poprvé rozvinul R.W. Connell. Podle Connella (2005) neexistuje jediná, univerzální maskulinita, ale spíše mnoho různých maskulinit, které se projevují v závislosti na individuálních, časových a prostorových faktorech. Maskulinity jsou tak multiplní a intersekcionální, a genderové identity a vztahy jsou fluidní a neustále se vyvíjejí (Connell, 2005).

6 Metodologie

Tato kapitola popisuje metodologii výzkumu zaměřeného na analýzu obsahu podcastů Andrewa Tatea a českého podcastu GunPoint. Podcast GunPoint byl vybrán z několika důvodů, jako je jeho rozsáhlý dosah, vysoký počet odběratelů a rostoucí popularita. Jedná se o největší český podcast zaměřený na témata úzce související s diskurzy Andrewa Tatea (ViewStats, 2024). V roce 2021 dosahoval měsíční počet zhlédnutí mezi 100 000 a 400 000 (Social Blade, 2024). V roce 2024 GunPoint hlásí až 20 milionů zhlédnutí měsíčně a 134 000 odběratelů na YouTube kanále (ViewStats, 2024).

Hlavním cílem je zkoumat, jak tyto podcasty konstruují genderové stereotypy a sexualizují ženy. Kvalitativní tematická analýza bude použita jako hlavní metoda pro identifikaci, analýzu a interpretaci vzorců v datech.

6.1 Kvalitativní tematická analýza

Kvalitativní tematická analýza je induktivní metoda zaměřená na identifikaci opakujících se témat a vzorců v datech, což umožňuje hloubkové pochopení komplexních fenoménů, jako je např. konstrukce genderových stereotypů a sexualizace žen v mediálních diskurzích. Tato metoda je vhodná pro zkoumání nestrukturovaných a nekvantifikovaných dat, umožňující flexibilní a detailní analýzu.

Data pro tuto analýzu pochází ze šesti vybraných epizod podcastů, které se zabývají tématy mužství, sexuality, žen a peněz. Tři epizody pocházejí z podcastu Andrewa Tatea zveřejněné na YouTube nebo Rumble v roce 2022 a zbylé tři z podcastu GunPoint.

Vzhledem k zaměření na koncept hegemonní maskulinity bylo nezbytné analyzovat diskurz v těchto podcastech tak, abychom prozkoumali, jakým způsobem Andrew Tate a GunPoint vedou diskusi o specifických tématech. Proto byl proveden účelový výběr šesti videí, která splňovala následující kritéria:

Období zveřejnění: Videá musela být zveřejněna v období let 2021-2022, tedy před plošným odstraněním obsahu Andrewa Tatea z hlavních platform. Toto období se vyznačovalo menší mírou cenzury, čímž umožňuje získat autentičtější data pro analýzu.

Relevance témat: Videa musela tematicky korespondovat s cíli této studie a zaměřovat se na relevantní aspekty mužství, sexuality, žen a peněz.

Zpočátku byl proveden předběžný výběr patnácti videí z obou podcastů. Následně byla tento výběr zúžen na šest videí, která nejlépe splňovala požadovaná kritéria (tři z podcastu Gunpoint a tři z podcastu Andrewa Tatea).

Je důležité poznamenat, že videa s Andrewem Tatem byla čerpána z jiných kanálů než z jeho vlastních. Důvodem je, že většina jeho obsahu byla v roce 2022 z důvodu porušování etických pravidel odstraněna z platformem jako YouTube, Twitter a TikTok.

6.2 Proces analýzy

Analýza probíhala v několika fázích. První fází je kódování, které bude prováděno pomocí softwaru pro kvalitativní analýzu Atlas.ti. Kódování zahrnuje systematické přiřazování kódů segmentům textu na základě jejich obsahu a výskytu daných témat. Bude použit strukturovaný kódovací rámec zahrnující klíčová témata relevantní pro zkoumanou problematiku.

Kódy budou rozděleny do dvou rovin: **klíčová témata** a **způsob vedení diskursu**. Tyto dvě roviny vznikly jako syntéza kategorií identifikovaných ve výchozí teorii.

Klíčová témata se zaměří na aspekty manoféry a maskulinity, jako je nepřátelství k ženskosti, dominance a agresivita, znevažování emočního vyjadřování a vnímání sexuality jako čistě transakční.

Způsob vedení diskursu se zaměří na způsoby konstrukce diskursu, jako je užívání metafor, emotivizace, dehumanizace, opakování a normalizace, nenávistné projevy a trolling.

Výsledky analýzy budou interpretovány v kontextu teoretických rámců a dřívějších výzkumů, se zvláštním zaměřením na to, jak Tateovy podcasty formují genderové normy a sexualizují ženy, a jak GunPoint reflektuje nebo se odlišuje od Tateových diskursů. Tento přístup bude zahrnovat odkazy na studie jako Vallerga a Zurbriggen (2022), kteří analyzují hegemonické maskulinity v manoféře, a Hoebanx (2023), kteří se zabývají feminitami v antifeministických prostorech. Tyto výzkumy poskytují kontext a umožňují hlubší pochopení, jak diskurzy manoféry ovlivňují vnímání genderových rolí.

6.3 Teoretické rámce

Analýza klíčových témat podcastů bude vycházet z konceptu hegemonní maskulinity, jak jej popsal Connell (2005). V rámci manosféry se myšlenky hegemonní maskulinity stávají ústředním bodem identifikace, přičemž kladou důraz na dodržování tradiční maskulinity. Tradiční maskulinita zahrnuje komplexní soubor přesvědčení o tom, co znamená být mužem. I když se tato přesvědčení mohou lišit napříč kulturami, mezi společné rysy patří:

- 1. Nepřátelství k ženskosti,**
- 2. Důraz na dominanci a agresivitu,**
- 3. Znevažování emočního vyjadřování,**
- 4. Vnímání sexuality jako čistě transakční.**

Tyto rysy tradiční maskulinity podle Connella budou použity jako teoretický rámec pro analýzu obsahu podcastů. Analyzováním těchto aspektů budeme schopni lépe pochopit, jak jsou tyto ideály prezentovány a propagovány v manosféře a jak ovlivňují posluchače.

Druhá linie analýzy bude vycházet z teorie metafor Lakoffa a Johnsona (1980), která zdůrazňuje, že metafory hrají klíčovou roli v našem myšlení a vnímání světa. V kontextu manosféry se zaměříme na analýzu metafor, které se běžně používají k popisu genderových rolí a vztahů mezi muži a ženami. Například metafora "válka pohlaví" může vést k vnímání vztahů mezi pohlavími jako neustálého konfliktu, čímž podněcuje agresivní a nepřátelské postoje.

Dále aplikujeme teorii framingu Entmana (1993), která se zabývá tím, jak média a další aktéři ovlivňují interpretaci reality zdůrazňováním určitých aspektů a marginalizací jiných. V manosféře můžeme pozorovat selektivní framing feminismu jako hrozby pro tradiční hodnoty a maskulinitu. Tento framing mobilizuje podporu a posiluje odpor vůči feministickým myšlenkám a hnutím.

Teorie opakování a normalizace van Dijka (1998) bude použita k analýze opakovaného používání frází a rétorických vzorců v manosféře. Opakované užívání frází jako "muži jsou silnější než ženy" má tendenci normalizovat genderové stereotypy a prezentovat je jako nezměnitelné pravdy.

Kromě výše uvedených teorií se zaměříme i na analýzu nenávistných projevů a trollingu, které se v manosféře běžně vyskytují. Whitney Phillips (2018) poukazuje na to, že tyto formy

komunikace slouží k zastrašování a destabilizaci diskuzí, čímž šíří strach a nenávisť vůči specifickým skupinám, jako jsou ženy, queer osoby a menšiny.

6.4 Analýza podcastu v českém kontextu

Tato analýza se zaměří na komparaci témat diskutovaných v Tateových a GunPoint podcastech v českém prostředí. Zkoumat se bude, zda a jakým způsobem je Andrew Tate v českých podcastech zmiňován. Cílem je zároveň analyzovat, jak Tateovy podcasty pomáhají ovlivňovat genderové normy a sexualizaci žen a jak GunPoint podcast tyto diskurzy reflektuje, případně se od nich odlišuje.

6.5 Cíle

Cílem této metodologie bylo analyzovat, jak podcasty Andrewa Tatea konstruuji genderové stereotypy a sexualizují ženy, identifikovat klíčová témata a strategie používané v obou podcastech, a posoudit jejich možný vliv na vnímání genderových rolí a podporu misogynních postojů. Zároveň jsem zkoumala vliv diskurzu Andrewa Tatea na českou podcastovou scénu, zejména na českém podcastu GunPoint. Studie přinese nové poznatky o reflexi klíčových témat jak v zahraničním, tak v českém kontextu, s důrazem na možnou inspiraci a reflexi, spíše než na přímé kauzální vztahy.

6.6 Očekávaný přínos

Očekává se, že tato studie poskytne cenný vhled do toho, jak podcasty Andrewa Tatea přispívají ke konstrukci genderových stereotypů a sexualizaci žen v online prostoru. Zároveň přispěje k pochopení, jak se zahraniční influenceři stávají inspirací pro českou mediální scénu a ovlivňují diskuse o genderových otázkách.

7 Analýza výsledků

Tato kapitola bakalářské práce se zaměřuje na analýzu a výsledky zkoumání šesti vybraných videí z podcastů Andrew Tatea a GunPoint.

Tabulka 1

Přehled zkoumaných videí

Název dílu podcastu	Délka dílu	Účinkující	Zdroj videa
ANDREW TATES MOST ICONIC INTERVIEW ON MONEY, MASCULINITY & WOMEN ft LAYAH HEILPERN	1hod 22min	Andrew Tate, Layah Heilpern	Heilpern, L. (2022, 21. ledna). ANDREW TATES MOST ICONIC INTERVIEW ON MONEY, MASCULINITY & WOMEN ft LAYAH HEILPERN [Video]. YouTube. https://m.youtube.com/watch?v=HZ6FhDfa9UY
ONLY WOMAN SHOULD COOK	6min	Andrew Tate	Tate, A. (2021, 9. srpna). Only Women Should Cook Episode #198 [Video]. Rumble. https://rumble.com/v/y7449z
ANDREW TATE AND CHIAN DO NOT GET ALONG	1hod 8min	Andrew Tate, “Chian”	Stand Out TV. (2022, 26. června). ANDREW TATE AND CHIAN DO NOT GET ALONG Grilling S2 Ep 7 [Video]. YouTube. https://m.youtube.com/watch?v=m1S9oOgnGp0
BODYCOUNT JE JEDNO, VŠECHNY JSOU TO HOES	1hod 45min	David Olar, Obambi Fidel Ngatse, Ikounga-Djoh Toueret Ngatse	GunPoint. (2022, 12. srpna) Bodycount je jedno, všechny jsou to h*es #57 [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=RjwDYtemPIE&t=1840s
JE 10/10 ALE NEPOSLOUCHÁ GP	1hod 24min	David Olar, Obambi Fidel Ngatse, Ikounga-Djoh Toueret Ngatse	GunPoint. (2022, 8. srpna) Je 10/10, ale neposlouchá GP #56 [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=3EAAhoLcRgw&t=4376s

VABBING, NOVÝ VÝTAŽEK Z ŽENY	1hod 29min	David Olar, Obambi Fidel Ngatse, Ikounga- Djoh Toueret Ngatse	GunPoint. (2022, 27. července) Vabbing, nový výtažek z ženy #55[Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=N0BzuOz3vg4&t=1863s
------------------------------------	---------------	---	---

7.1 ANDREW TATES MOST ICONIC INTERVIEW ON MONEY, MASCULINITY & WOMEN ft LAYAH HEILPERN

Obrázek 1

Screenshot rozhovoru Andrew Tatea a Layah Heilpern

(Heilpern, 2022)

Úvodem videa se Andrew Tate a komentátorka pouštějí do tématu, které je s Andrew Tatem úzce spjato – ženy. Komentátorka se ho dotazuje na jeho pohled na dynamiku partnerských vztahů. Tate na to bez okolků odpovídá: "Upřímně řečeno, pokud pomineme všechny smyšlenky a pohádky a pokud se muži řídí svými biologickými instinkty, žádný muž není schopen monogamního vztahu. Na lidstvo byla v tomto ohledu uvalena společenská očekávání, která jsou v rozporu s naším biologickým a evolučním nutkáním mít více než jednu ženu. Muži, kteří s tímto principem nesouhlasí, buď trpí nízkým testosteronem, nebo nemají dostatek peněz." (Heilpern, 2022). Tate definuje muže skrze jejich touhu po ženách a neustále zdůrazňuje potřebu mužů mít více žen, zároveň tím tak i vylučuje jiné sexuální orientace z konceptu „pravého“ mužství.

Následně Tate podtrhuje svá tvrzení historickým příměrem: "Od úsvitu civilizace měl každý muž s jistým statusem – ať už král, sultán, či jiný mocný vládce – více než jednu ženu." Zároveň ale zmiňuje, že je mužem Božím a snaží se udržet si blízkost ke Kristu. Tate používá historický příměr o polygamii u mužů s určitým statusem (králů, sultánů apod.) jako argumentační nástroj.

Tento historický paralelismus slouží k legitimizaci jeho vlastních názorů o mužské přirozenosti a roli v genderových vztazích. Tímto způsobem se snaží zdůraznit, že muži s vysokým statutem a autoritou měli historicky více žen, což podle něj podporuje jeho teorii o přirozenosti mužského chování. Tate se také označuje za muže Božího a zdůrazňuje svou blízkost ke Kristu. Tato identifikace s náboženskými hodnotami slouží k posílení jeho morální autority a etického rámce jeho argumentace. Tento aspekt ovlivňuje způsob, jakým je jeho stanovisko vnímáno a interpretováno veřejností, přičemž je prezentováno jako soulad s tradičními náboženskými hodnotami.

Samotné historické analogie, které Andrew Tate používá, lze považovat spíše za kvazi-historické, neboť vybírá pouze ty aspekty historie, které podporují jeho argumentaci, a značně je zjednodušuje. Například tvrdí, že jeho život je neustálým bojem a srovnává svou podnikatelskou práci s bojem a válkou, což je častý rys diskurzu v manosféře. Tento diskurz často zobrazuje moderní společnost jako bojiště, na němž musí muži neustále bojovat o své postavení a práva, což může reflektovat pocit ohrožení a potřebu ochrany tradičních mužských rolí a hodnot.

Zároveň zmínka o něm jako o muži s posláním a jasným cílem rezonuje s manosférou, která zdůrazňuje osobní rozvoj, sílu a nezávislost. V rámci manosféry jsou muži povzbuzováni, aby si stanovili ambiciózní cíle a aktivně na nich pracovali, což má za cíl posílit jejich sebevědomí a pozici ve společnosti.

V souvislosti s tím uvedl, že na tyto pracovní cesty, označované jako „mise“, může být dovoleno jet i ženám, avšak většinou to není možné, protože pro ně nejsou bezpečné. Vedoucí rozhovoru se proti tomu ohradila a řekla, že ona sama jako žena se dokázala prosadit v business sféře. Na to jí odpověděl, že je tam, kde je, jen díky tomu, že stojí vedle něho, a že ji tam tedy dostal on. Toto snižování ženského úspěchu je též typické pro diskurz v manosféře, kde je často zdůrazňováno, že ženy dosahují úspěchů pouze díky mužům nebo s jejich pomocí. Tento postoj podkopává ženskou samostatnost a schopnosti, čímž posiluje genderové hierarchie a mužskou dominanci.

Dále pokračuje s vysvětlením, proč ženy tyto mise nemohou být povoleny. Přirovnává ženy k dětem, které si stěžují a vyžadují neustálý dohled a kontrolu. Podle něj není možné s ženami cestovat, protože se o sebe nedokážou postarat samy. Muže naopak přirovnává k vojákům, kteří jsou soběstační. Tvrdí, že kdyby vypukla válka, ženy by nebyly připravené. Ženy se podle něj zajímají pouze o jídlo, vodu a make-up – opakovaně je přirovnává k dětem a tvrdí, že musejí být

kontrolovány a monitorovány. Obecně jsou podle něj jsou ženy závislé na mužích, podřízené a neschopné samostatného života a rozhodování.

Podle Tatea musí muži představovat bojovníky, kteří čelí výzvam a aktivně se zapojují do souboje o získání respektu žen. Označuje ty muže, kteří nevykazují ochotu k boji, za zbabělce a „slabochy“. Tate důrazně zdůrazňuje potřebu dominance, síly a vůdcovských schopností u mužů. Opakovaně poukazuje na to, že respekt žen je možné získat pouze skrze aktivní boj a dominantní chování. Tímto způsobem podporuje toxické představy o mužnosti, které muže posuzují podle jejich schopnosti fyzicky i symbolicky se prosadit.

Tate se postupně dostává k výchově svého otce, který ho naučil, že musí bojovat. Přiznává, že jeho otec nebyl často přítomný, ale tvrdí, že muži by neměli být příliš zapojeni do rodinného života a péče o děti, což považuje za znak nízkého testosteronu a feminity. Podle něj by otcové měli být tajemní, mít "magic powers", aby si udrželi autoritu. Role otce by se měla omezit na vzácné návštěvy a poskytování materiálního zabezpečení, zatímco emocionální a každodenní péči by měla zajišťovat matka. Největší chybou pro otce je podle něj zůstat doma s rodinou, což podle něj ženy často prosazují. Tvrdí, že lidstvo tak nikdy nefungovalo a pokud otec zůstává doma, ztrácí tím svoje "magic powers". Přirovnání otce k nadpřirozené bytosti s "magic powers" zobrazuje muže jako nositele zvláštních schopností a autority. Tento diskurz podporuje představu o mužské nadřazenosti a výjimečnosti, což může posilovat jejich postavení jako vedoucích a rozhodujících sil ve společnosti.

Tate opakovaně kritizuje západní tzv. femcentrické systémy, které podle něj zvýhodňují ženy a oslabují muže. Tvrdí, že muži jsou díky těmto systémům manipulováni ženami a ztrácejí svou pravou mužskou identitu. Tvrdí, že tradiční mužské hodnoty a role byly v západní kultuře nahrazeny moderními koncepty, které jsou škodlivé pro mužskou identitu.

Navazuje na tuto myšlenku o dominantním chování a zdůrazňuje, že muž musí mít kontrolu nad ženou, aby byl respektován. Podle něj ženy nechtějí vztah s mužem, kterého budou milovat, ale kterého musí respektovat. Na to navazuje dalším bodem, kdy tvrdí, že pro ženy nestačí, aby byl jejich partner úspěšný; musí se ho bát. Tento názor zobrazuje mužskou sílu jako klíčový faktor ve vztahu, který má za cíl udržet ženy v podřízené roli.

7.2 ONLY WOMAN SHOULD COOK

Obrázek 2

Screenshot epizody "Only woman should cook"

(Tate, 2021, 9. srpna)

Toto video z platformy Rumble patří mezi mála dochovaných z Tateova původního kanálu. V něm Tate pokračuje v rétorice typické pro manosféru, která zdůrazňuje tradiční genderové role a stereotypy. Jeho výroky jako "Vaření je ztráta času, vaří jenom chudí" a "Musíte si pořídit ženu, která vám uvaří... prostě jí to poručíte" jasně ukazují, jak vnímá ženy: jako bytosti sloužící mužům a plnící jejich potřeby. Následující věta "Můžu říct jedné ze svých sedmi přítelkyň: maso, ted'!" pak dokresluje jeho vnímání žen jako snadno nahraditelných a podřízených objektů.

Tateův přístup posiluje stereotypní představu o ženách jako o domácích pracovnicích, zodpovědných za péči o domácnost a muže. Tímto způsobem devalvuje čas žen a snižuje jeho hodnotu v porovnání s časem mužů. Jeho slova tak přímo podporují genderovou nerovnost.

V tomto videu Tate dále rozvíjí svou představu "skutečného muže", která je postavena na tradičních stereotypch maskulinity. Mezi jeho popis patří: "skutečný muž se dostane do (oktagonové) klece", "skutečný muž má miliony", "skutečný muž má superauta", "skutečný muž má portfolio nemovitostí", "skutečný muž má městskou policii v seznamu kontaktů" a tak dále. Tateova definice "skutečného muže" redukuje muže na karikatury posedlé dominancí, materiálním úspěchem a fyzickou silou. Tím tato ideologie ignoruje komplexnost mužství a vyvíjí tak tlak na muže, aby se tomuto nereálnému ideálu přizpůsobili.

Zvláště znepokojivý je Tateův komentář o kontaktu na městskou policii. Naznačuje tím, že "skutečný muž" se dokáže vyhnout právním důsledkům svého jednání, a to i nelegálním. To s ohledem na Tateovu kriminální minulost a obvinění ze závažných zločinů vyznívá obzvláště znepokojivě.

Tateova rétorika v tomto díle je charakterizována selekcí a zdůrazněním informací, které podporují jeho ideologii, zatímco opačné argumenty jsou ignorovány. Emotivně nabitě výrazy a obrazy, jako je "real men" nebo "magic powers" vyvolávají silné emoce a posilují stereotypy o genderových rolích. Opakování těchto frází a hesel normalizuje misogynní postoje a vytváří dojem, že se jedná o obecně platné pravdy.

7.3 ANDREW TATE AND CHIAN DO NOT GET ALONG

Obrázek 3

Screenshot rozhovoru Andrew Tatea s Chian

(Stand Out TV, 2022, 26. června)

Video otevírá konverzaci mezi Andrew Tatem a Chian (moderátorkou epizody), která se ptá Tatea na jeho pohled vnímání perfektní rodiny. Tate na to reaguje, že rodinné soužití může být krásné, pokud žena plní očekávání muže. Podle něj genderové role, když jsou správně pochopeny, vedou k harmonickému světu. S nadšením hovoří o "napravení" těchto rolí. Říká, že v nejšťastnějších vztazích má hlavní slovo muž, kterého přirovnává ke kapitánovi lodi. "Pečuji o ni a očekávám, že mi bude na oplátku poslušná," zdůrazňuje. Jeho názory reflektují patriarchální struktury, které historicky omezují autonomii a rozhodovací pravomoci žen ve prospěch mužské autority. Tento pohled často podporuje objektifikaci žen a jejich redukci na pouhé vyhovující partnerky, což je úzce spojeno s patriarchálními normami a kontrolou nad tělem a rozhodováním žen.

Tate dále tvrdí, že ženy nevnímají komplexnost života muže s "vysokou hodnotou". Podle něj takový muž musí v případě potřeby sáhnout k násilí, zajistit finanční stabilitu a čelit smrtelnému nebezpečí. Musí být schopný v jeden den zabít a zároveň si pochovat novorozené dítě. Ženy si dle jeho slov neuvědomují tíhu zodpovědnosti, kterou muž s "vysokou hodnotou" nese. Ženě

stačí být atraktivní, a pokud je k tomu i milá, jedná se o bonus. Ženy podle něj zneužívají své krásy, kterou přirovnává k figurce královny v šachu - královna se může pohybovat kamkoli, zatímco král má omezený pohyb o jedno políčko. Takový pohled na ženu jako na atraktivní a manipulativní bytost podporuje stereotypní představu o ženské roli v patriarchálním rámci, kde ženy jsou často redukovány na svou fyzickou přitažlivost a podporu mužského úspěchu. Závěrem Tate zdůrazňuje, že největší ctností ženy je věrnost, kterou on sám ctí jako muž oddaný Bohu.

Tate se dále zabývá dynamikou ideálního vztahu a uvádí, že ženy prý inklinují k mužům, kteří jsou plně zodpovědní a ochotni se jim v životním stylu podřídit. Zároveň zdůrazňuje asymetrii vnímání věrnosti mezi pohlavími, s odkazem na údajné biologické rozdíly mezi muži a ženami. Podle něj je mužská nevěra biologicky přirozená, zatímco ženská nevěra je nechutná a "ničící ženskou duši". Opět se opírá o historické argumenty, poukazuje na polygamii v Bibli a u vysoce postavených mužů v minulosti. Zpochybňuje tak "femcentrickou" moderní společnost a v rozporu s principy rovnosti navrhuje návrat k patriarchálnímu modelu. Biblické příklady trestů za ženskou nevěru, jako ukamenování, pak slouží k nenápadnému zdůvodnění zpřísnění posudků nad nevěrnými ženami.

Tate dále rozvíjí kontroverzní téma "bodycountu", tedy počtu sexuálních partnerů ženy, jako indikátoru její hodnoty. Podle něj by zveřejnění těchto údajů na ženském čele vyřešilo většinu problémů lidstva. Zároveň viní sexuální aktivitu žen za rozpad tradiční rodiny.

Tate dále znovu rozebírá téma mužské náročnosti. Mužský život dle něj představuje neustálý boj a soupeření. Zdůrazňuje, že očekávání společnosti dělají z bytí mužem mnohem těžší životní cestu než z bytí ženou. Hlavní rozdíl spatřuje v tom, že ženy si mohou dovolit ustoupit a říct "necítím se na to", zatímco muži čelí neustálému tlaku na výkon v silně soutěživém světě, kde si nemohou dovolit slabost. V závěru zdůrazňuje mateřství jako nejdůležitější úkol ženy.

Tate se dále vyjadřuje na problematiku duševního zdraví mužů, a to konkrétně v kontextu jejich tvrzení o depresích a neschopnosti navštěvovat posilovnu. Jeho reakce zní: "Ne, máš deprese právě proto, že nechodíš do posilovny."

Tate následovně rozebírá platformou OnlyFans a její využití pro tvorbu placeného pornografického obsahu. Vyjadřuje se, že by jeho partnerce neumožnil mít profil na OnlyFans. V případě, že by ho přece jen zřídila, požadoval by od ní 80% zisku, jelikož by prodávala "jeho produkt". Zároveň zdůrazňuje, že je pro něj nepřijatelné, aby žena vydělávala více peněz než on.

Tate v kontextu diskuze o pornografických službách přirovnává ženy a sex k jídlu. Argumentuje, že zájem o ně se dostavuje pouze v případě potřeby, podobně jako hlad, a uspokojení touhy pak probíhá jednorázově.

Tate v závěru zpochybňuje možnost přátelství mezi muži a ženami. Argumentuje, že ženy vnímají přátelství pouze jako nástroj k uspokojení vlastních potřeb bez vzájemné reciprocity. Vnímá to jako další formu zneužívání mužů ženami, kdy od nich chtějí pouze pozornost bez jakéhokoli prospěchu v opačném směru.

Analýza způsobu vedení diskurzu v podcastech Andrew Tatea

Metafory

Diskuse prezentovaná v uvedeném podcastu nabízí jasný příklad problematického diskurzu manoféry, kde se využívají metafory k posílení genderových stereotypů a udržování nerovnosti mezi muži a ženami. Tento specifický jazyk a používání metafor jsou klíčovými nástroji k utváření a šíření ideologie manoféry, která se staví kriticky k feminizmu a genderové rovnosti.

Andrew Tate přirovnává ženy a sex k jídlu, což redukuje ženskou sexualitu na pouhé uspokojení fyzických potřeb. Tato metafora naznačuje, že ženy jsou hodnotné jen tehdy, když uspokojují mužské potřeby, což dehumanizuje jejich osobnost a podporuje objektivaci žen.

Tate dále používá přirovnání muže k „kapitánovi lodi“, kde muž má hlavní slovo a žena je redukována na poslušného partnera. Tento pohled reflektuje patriarchální struktury, které historicky omezují autonomii a rozhodovací pravomoci žen, a podporuje nerovnost ve vztazích.

Metafora „muž jako voják“ a „žena jako dítě“ je také často používaná v manoféře. Tate přirovnává ženy k dětem, které vyžadují neustálý dohled a kontrolu, zatímco muže vykresluje jako soběstačné vojáky. Tento diskurz podporuje stereotypní představy o ženách jako slabých a závislých na mužské ochraně, zatímco muži jsou silní a nezávislí.

Použití metafory „války“ a „boje“ je v manoféře běžné, což vykresluje moderní společnost jako bojiště, kde muži musí neustále zápasit o své postavení a práva. Tate se prezentuje jako bojovník proti útlaku mužů a používá tento jazyk k posílení pocitu, že muži jsou v ohrožení a musí neustále bojovat za své místo ve společnosti.

Tento specifický jazyk a metafory mají hluboký vliv na vnímání reality a utváření norem chování účastníků manoféry. Podle Foucaulta (2002) a Lakoffa (2009) jazyk a diskurz nejen odrážejí realitu, ale aktivně ji tvoří. V manoféře se jazyk a metafory používají k ospravedlňování nerovností a k posilování genderových stereotypů, což má reálné důsledky pro vnímání genderových rolí a chování jednotlivců ve společnosti.

Framing

Framing je klíčovým nástrojem používaným v manoféře k utváření a posilování specifických ideologických postojů. Framing zahrnuje selekci a zdůraznění určitých informací, použití emotivního jazyka a dehumanizaci oponentů, což vše slouží k upevnění a šíření ideologie manoféry.

Selekce a zdůraznění

V manoféře se často vybírají a zdůrazňují pouze ty informace, které podporují negativní vnímání feminismu a genderové rovnosti. Například v rozhovoru Andrew Tate prohlašuje, že "žádný muž není schopen monogamního vztahu," což prezentuje jako biologický fakt a ignoruje tak veškeré protiargumenty nebo příklady mužů, kteří žijí v monogamních vztazích. Tento selektivní přístup zkresluje realitu a podporuje stereotypy o mužské a ženské sexualitě. Tateova tvrzení o tom, že "skutečný muž se dostane do (oktagonové) klece," "má miliony," "superauta" a "portfolio nemovitostí," zdůrazňují pouze materiální a fyzické atributy maskulinity. Tyto příklady ignorují složitost a různorodost mužských zkušeností, čímž zužují a rigidně definují mužskou identitu.

Emotivizace

Používání emotivně nabitých výrazů a obrazů je v manoféře běžné a slouží k vyvolání strachu, hněvu a nenávisti. Tate používá termíny jako "real men," který musí mít "miliony," "superauta" a "portfolio nemovitostí," což jsou obrazy, které vyvolávají pocit nedostatečnosti u mužů, kteří těmto nerealistickým standardům neodpovídají. Tímto způsobem se posiluje tlak na muže, aby dosáhli těchto materialistických a dominantních ideálů, což vede k internalizaci toxických maskulinních normativů. V dalším rozhovoru Tate zdůrazňuje, že muži čelí neustálému tlaku na výkon v silně soutěživém světě, zatímco ženy si mohou dovolit ustoupit. Tento emotivně nabitý popis vytváří dojem, že být mužem je mnohem těžší a náročnější, což může vyvolat pocit nespravedlnosti a frustrace.

Dehumanizace

Tateovy výroky o ženách jako o "dětech, které potřebují neustálý dohled a kontrolu" a o mužích jako "vojáci, kteří jsou soběstační," posilují stereotypní představy o mužské síle a ženské slabosti.

Opakování a normalizace

Jazyk manoféry se vyznačuje opakováním klíčových frází a hesel, které slouží k internalizaci ideologie hnutí. Opakující se používání těchto frází normalizuje misogynní postoje a vytváří dojem, že se jedná o obecně platné pravdy. Příklady zahrnují fráze jako "muži jsou ochránci", "ženy jsou manipulátorky", "feminismus je destruktivní".

Opakování klíčových frází

V manoféře jsou klíčové fráze opakovány s cílem upevnit určité ideologické postoje. Například Andrew Tate často opakuje, že "žádný muž není schopen monogamního vztahu", což podporuje myšlenku, že mužská nevěra je přirozená a nevyhnutelná. Toto tvrzení je dále posíleno historickými příklady, jako když Tate zmiňuje, že "od úsvitu civilizace měl každý muž s jistým statusem více než jednu ženu". Tímto způsobem legitimizuje svůj názor na polygamii jako přirozený mužský stav. Tyto opakované fráze posilují stereotypy o mužské sexualitě a vylučují jiné sexuální orientace z konceptu "pravého" mužství.

Tate opakovaně kritizuje tzv. femcentrickou společnost, která podle něj zvýhodňuje ženy a oslabuje muže. Například tvrdí, že "největší chybou pro otce je zůstat doma s rodinou", což podle něj vede k tomu, že muži "ztrácejí své superpowers". Tato tvrzení se opakují, aby podpořila myšlenku, že tradiční role muže je být živitelem a ochráncem, zatímco ženy manipulují a zneužívají svou krásu pro svůj prospěch.

Historické příklady a legitimizace názorů

Tate často používá kvazi-historické příklady k legitimizaci svých názorů na mužskou přirozenost a genderové vztahy. Například zmiňuje, že "od úsvitu civilizace měl každý muž s jistým statusem více než jednu ženu", což používá jako argument na podporu svého názoru, že muži s vysokým statusem mají přirozené právo na polygamii. Tento historický paralelismus slouží k normalizaci jeho názorů a posiluje představu, že současné genderové role jsou odrazem přirozeného a historického řádu.

Dalším příkladem je, když Tate přirovnává svou práci podnikatele k boji a válce, což legitimizuje jeho vizi mužského života jako neustálého boje o přežití. Tvrdí, že jeho život je neustálý boj a že bojuje proti útlaku lidského (mužského) druhu. Toto opakování normalizuje představu, že mužský život je přirozeně náročný a plný konfliktů, což posiluje stereotypy o mužské síle a odolnosti.

Materiální úspěch a dominance

Tate opakovaně zdůrazňuje, že "skutečný muž má miliony", "skutečný muž má superauta" a "skutečný muž má portfolio nemovitostí". Tato opakovaná tvrzení vytvářejí obraz pravého muže jako někoho, kdo dosahuje extrémního materiálního úspěchu. Tímto způsobem se posiluje představa, že mužská hodnota je měřena materiálními statky a finančním úspěchem, což může vytvářet tlak na muže, aby dosáhli těchto cílů.

Kritika femcentrické společnosti

Tate opakovaně tvrdí, že tzv. femcentrická společnost zvýhodňuje ženy a oslabuje muže. Tím vytváří obraz společnosti, kde jsou muži obětmi ženské manipulace a ztrácejí svou pravou mužskou identitu. Tento narativ podporuje myšlenku, že současná společnost je nespravedlivá vůči mužům a že tradiční mužské hodnoty a role byly nahrazeny škodlivými moderními koncepty.

Muži jako oběti

Tate často opakuje, že muži čelí neustálému tlaku na výkon a že ženy žijí na "easy mode". Toto opakování normalizuje představu, že muži jsou v dnešní společnosti obětmi, zatímco ženy mají výhody. Tento narativ posiluje pocit nespravedlnosti mezi muži a může vést k negativním postojům vůči ženám a moderní společnosti.

Nenávistné projevy a trolling

Diskurz manoféry se často vyznačuje nenávistnými projevy a trollingem, které cílí na ženy a menšiny. Tyto projevy slouží k zastrašování a umlčování oponentů a k šíření nenávisti a strachu. Příklady zahrnují vyhrožování ženám násilím, používání urážlivých výrazů a šíření dezinformací o menšinách.

Trolling a urážky

Nenávistné projevy v manospféře jsou často zaměřeny na ženy a jejich role ve společnosti. Ženy jsou označovány za "kurvy", "hoes" a jiné urážlivé výrazy, což posiluje negativní obraz žen a snižuje jejich hodnotu na základě fyzické přitažlivosti a sexuální dostupnosti. Například v jednom podcastu diskutující často hodnotí ženy na základě jejich vzhledu nebo sexuální aktivity, čímž devalvují jejich celkovou hodnotu. Tímto způsobem se šíří nenávist a posiluje misogynie.

Přecházím nyní k analýze českých videí v podcastu GunPoint, kde se zaměřím na jejich použití metafor, framingu a dalších diskurzivních strategií. Zároveň se budu snažit rozpoznat, zda lze v těchto videích vystopovat jakýkoliv náznak inspirace či odvození témat od Andrewa Tatea, jehož podcasty a názory jsou v online prostoru významně diskutované. Analyzovat budu také klíčová témata přítomná v těchto videích a jejich vztah k diskurzivním prvkům, abych lépe porozuměla jejich interpretaci a propagaci genderových rolí.

7.4 BODYCOUNT JE JEDNO, VŠECHNY JSOU TO HOES

Obrázek 4

Screenshot epizody "Bodycount je jedno, všechny jsou hoes"

(GunPoint, 2022, 12. srpna)

Epizoda začíná diskusí mezi moderátory podcastu o tom, zda dívky mají nějaký závazek vůči muži, když jsou pozvány na dovolenou. Členové podcastu se domnívají, že přijetí pozvání by mělo zahrnovat určitou formu "protislužby". Vnímají situaci tak, že je běžné, aby žena v takovém případě chlapeci něco dlužila. Například za drink by podle nich měla alespoň nabídnout konverzaci, protože to považují za minimální projev vděčnosti.

Během rozhovoru se shodli, že pokud žena jejich laskavost neoplatí, popisují ji jako manipulativní a „cocktease“. Tento termín se používá pro ženu, která flirtuje nebo vyvolává sexuální zájem mužů bez úmyslu pokračovat v intimním vztahu. To odráží nedůvěru a negativní postoje vůči ženám, které se neřídí očekávanými genderovými rolemi. Účastníci v podcastu zde

věří, že vztahy fungují na bázi vzájemné výměny, zahrnující nejen materiální statky, ale i emocionální a sociální pozornost. Podcast tímto podporuje tradiční genderové role, kdy ženy "dluží" mužům za jejich investice, což vytváří závislost a nerovnost ve vztazích.

V návaznosti na diskuzi o transakční povaze vztahů v podcastu zaznělo, že ženy se mohou ocitnout na seznamu hostů různých akcí pouze proto, že v minulosti poskytly někomu sexuální služby. Argumentují, že ženy často získávají přístup na tyto akce díky manipulaci s muži, nebo proto, že jejich kamarádka manipuluje nějakého muže. Tento argument předkládají jako důkaz o manipulativní povaze žen.

Pokračují s tvrzením, že za každým úspěchem ženy stojí muž, a zmiňují heslo "za každou šlajskou je někde pele", což naznačuje, že žena musela poskytnout nějakou sexuální protislužbu, aby dosáhla svého úspěchu. Tento názor prezentují jako fakt, přestože je založen na stereotypních a zjednodušených představách o ženské úspěšnosti. To nejenže snižuje hodnotu ženských úspěchů a přisuzuje je mužskému vlivu, ale také redukuje ženy na pouhé sexuální objekty.

Podcast používá emotivně nabitý jazyk a nenávislné projevy, které cílí na ženy a posilují misogynii. Ženy jsou označovány za "kurvy", "hoes" a na to navazující výroky jako: "Všechny jsou to hoes.". Tím se posiluje negativní obraz žen a vyvolávají se pocity hněvu a odporu vůči nim. Podcast obsahuje nenávislné projevy, které cílí na ženy a posilují misogynii. Zajímavý je i fakt, že tyto urážlivé přirovnání a nadávky používá téměř výhradně v angličtině, zatímco v češtině se objevují jen výjimečně.

Následuje segment videa, který se na daném kanálu vyskytuje poměrně často a spočívá v hodnocení žen na základě desetibodové škály s ohledem na určité vlastnosti či nedostatky. Jedním z hlavních témat této sekce, s názvem "She's 10/10 but...", byla otázka, zda je preferovanější bezdětná 38letá žena, nebo 26letá žena s dětmi. Moderátoři se domnívají, že ženy s dětmi dospívají rychleji nejen vzhledově, ale i povahově, což se jim nelíbí.

Diskuze se dále soustředí na věk jednoho z členů podcastu, který přesáhl 30 let. Ten však podotýká, že se na něj tato kritika nevztahuje, jelikož je muž. Ženy s dětmi jsou zde s přibývajícím věkem vnímány jako méně atraktivní a hodnotné, zatímco muži nejsou vystaveni stejnému druhu ageismu. Tato diskuze reflektuje hluboce zakořeněné stereotypy o rolích a očekáváních mužů a žen ve společnosti. Ženy jsou objektivizovány a sexualizovány, a proto se od

nich očekává, že zůstanou mladistvé a bezdětné, aby byly považovány za atraktivní, zatímco mužům je dovoleno stárnout bez ztráty hodnoty.

Následně se autoři podcastu věnují tématu, zda je z jejich pohledu horší mít dceru, která má “mnoho” sexuálních partnerů, nebo syna, který je šikanován. V rámci rozsáhlé diskuze zdůrazňují, že oba tyto scénáře vnímají jako velice problematické, avšak s větším zájmem se zabývají problematikou šikanovaného syna. Vyjadřují myšlenku, že by se za něj styděli, pokud by se nebránil a nechal se bez boje šikanovat, čímž ho zároveň označují za zbabělce. Podcast tímto způsobem propaguje myšlenku, že násilí je legitimní a žádoucí způsob, jak řešit konflikty.

7.5 JE 10/10 ALE NEPOSLOUCHÁ GP

Obrázek 5

Screenshot epizody “Je 10/10 ale neposlouchá GP”

(GunPoint, 2022, 8. srpna)

Na začátku podcastu se diskutuje otázka tradičních genderových rolí a přitažlivosti založené na charakteristikách typických pro opačné pohlaví. Zvažují, zda je toto prohození rolí atraktivní, nebo naopak. U žen zmiňují, že jsou přitažlivější, když jsou klidné a nekonfliktní, což považují za mužské vlastnosti. Dále rozebírají, že pokud muž umí vařit, je empatický a stará se o domácnost, je to rovněž velké plus.

Postupně však zdůrazňují, že tyto vlastnosti jsou přitažlivé jen do určité míry. Konkrétně uvedli příklad, kdy by jejich partnerka řídila auto lépe než oni sami, což by nepovažovali za žádoucí. Opačný příklad pro muže však nezmínili – v jejich případě je každá další dovednost vnímána jako bonus.

V tomto díle se ponoříme do hlubší analýzy kontroverzního segmentu z minulého videa s názvem "She's 10/10 but...", který dal této epizodě i název. Segment se týká hodnocení žen na

desetibodové škále na základě specifických kritérií, zahrnujících jak fyzické vlastnosti, tak i domnělé charakterové rysy.

Prvním hodnoceným tématem je existence nejlepšího kamaráda opačného pohlaví u ženy. Všichni diskutující vyjadřují nesouhlas s tímto konceptem a jejich reakce jsou doprovázeny značnou mírou negativity.

Následuje otázka sdílení lokace s partnerkou. Tématu sdílení lokace s partnerkou se dostalo silného odmítnutí a debata probíhala v emočně vypjaté atmosféře, která zahrnovala i vulgární komentáře, jako například "move along bitch".

Další na řadě je žena s fyzickým handicapem, konkrétně s jednou nohou. Diskuze rychle sklouzne do sexuálního kontextu, kdy se muži zaměřují výhradně na to, jak její handicap ovlivní jejich sexuální život. Tímto přístupem ženu objektivizují a redukují její identitu na její fyzický stav a jeho vliv na jejich vlastní sexuální zkušenosti.

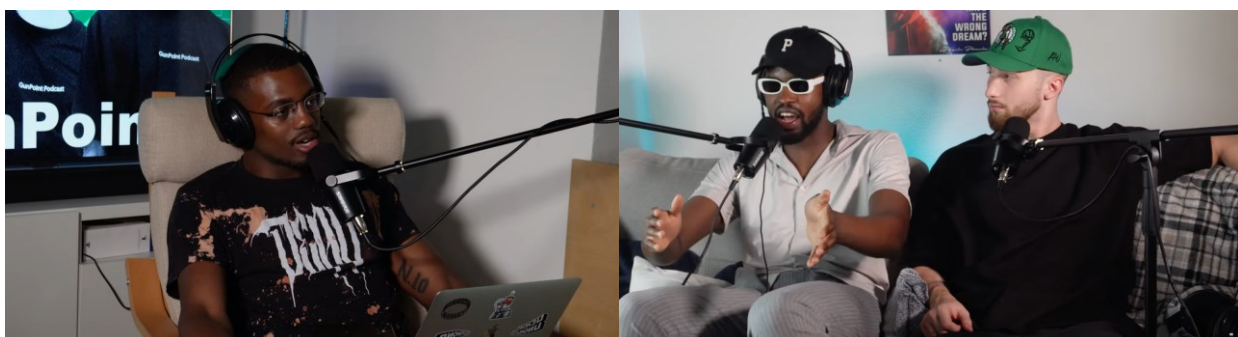
Samotné matky živitelky čelí dalšímu "hodnocení", tentokrát zaměřenému na jejich sexuální preference, které diskutující připisují porodu. S necitlivostí se domnívají, že ženy po porodu touží po bolestivém sexu, jelikož si prošly "něčím ostřejším".

Posledním hodnoceným tématem je sledování jejich podcastu partnerkou. Muži v tomto segmentu vyjadřují spíše nelibost nad touto myšlenkou. Vysvětlují, že nechtějí, aby se ženy řídily stejnými radami, které oni sami dávají mužům. To naznačuje dvojí standard v postoji mužů. Pokud nechtějí, aby se ženy řídily univerzálními radami určenými pro muže, vyvstává otázka, zda tyto rady nejsou ve skutečnosti neetické a neslouží pouze zájmům jedné strany.

7.6 VABBING, NOVÝ VÝTAŽEK Z ŽENY

Obrázek 6

Screenshot epizody "Vabbing, nový výtažek z ženy"

(GunPoint, 2022, 27. července)

Epizoda se ponoří do problematiky nízkého zastoupení žen v obchodní sféře, kde je kladen důraz na rychlé výsledky a zisk. Autor kritizuje manažerský přístup zaměřený výhradně na čísla, analytiku a fakta, bez ohledu na lidský rozměr a emoce.

Aby zdůraznil svůj argument, autor sdílí příběh ze své profesní praxe. Žena se na něj obrátila s dotazem, na který jeho šéf reagoval arogantně a bez zájmu. Tato reakce ji evidentně frustrovala a zaskočila. Naopak s mužským kolegou šéf zacházel v podobné situaci s daleko větším respektem a pochopením.

Diskutující se domnívá, že nízké zastoupení žen v této oblasti je způsobeno tlakem, který ženy neunesou. Dle jeho názoru jsou muži pro tento typ práce vhodnější, jelikož jsou méně emocionální. Ženy jsou podle něj od přírody citlivější a empatičtější, zaměřují se spíše na budování mezilidských vztahů a harmonii, než na řešení financí. To z nich dělá skvělé matky, psycholožky a pedagožky, ale pro "tvrdý svět byznysu", kde dominuje chladná logika a racionální myšlení, se hodí spíše muži.

Muži se podle něj zaměřují spíše na kvantifikovatelné výsledky, jako jsou statistiky, čísla a dosažení cílů. Důležitá pro ně je efektivita a splnění zadaných úkolů, i když to znamená ignorovat dopady na lidskou psychiku. V tomto smyslu se domnívá, že muži dosahují vyšších výdělků, jelikož se striktně soustředí na finanční aspekty a neberou v potaz psychologické faktory. Jejich prioritou je zkrátka dosažení cílového bodu B bez ohledu na cestu, kterou se k němu ubírali.

Druhý diskutující navazuje a poukazuje na to, že ženy se dle jeho názoru spíše orientují na práci, která je baví, zatímco muži se soustředí na budování kariéry a jsou tak ochotni dělat i práci, která je nenaplňuje. Podle něj je hodnota muže ve společnosti přímo úměrná jeho profesním úspěchům, čemuž se u žen prý děje pravý opak. Kariérní růst prý ženám nepomáhá v osobním životě, což je dle něj zásadní rozdíl. Navíc se domnívá, že kariérní ambice jdou proti "přirozené" ženské povaze a ženy tak pro dosažení úspěchu musí potlačovat a "osvojovat si mužské vlastnosti". V tomto kontextu přirovnává ženy k migrantům, kteří prý musejí vynaložit dvojnásobné úsilí, aby se vyrovnali "českému muži".

Poté se začnou zabývat tím, jak je pro ženy obtížné se prosadit na trhu práce. Především se však zaměřují na to, že je pro tyto ženy těžké najít partnera kvůli mužským vlastnostem, které si musí

osvojit, aby uspěly. Tento romantický aspekt považují za nejzávažnější problém, protože muži mohou být odrazeni od žen, které projevují silné profesní ambice.

Podcast správně poukazuje na to, že v byznys sféře dominují muži. Důvody pro tuto dominance se ale redukuje na pouhé "mužské" vlastnosti jako odolnost vůči stresu a zaměření na čísla. To ignoruje komplexní faktory, které ovlivňují kariérní cestu žen, jako je diskriminace, rodové stereotypy a nedostupná péče o děti.

Je pravda, že byznys s rychlými obraty peněz klade velký důraz na výkon a odolnost vůči stresu. Z podcastu ale vyplývá, že ženy se s tímto tlakem vypořádají hůře než muži, což je vnímáno jako jejich znevýhodnění v tomto prostředí. Tento postoj reflektuje přirozené hodnocení ženských vlastností jako negativních a mužských jako pozitivních. V diskuzi o tom, jak je pro ženy obtížné uspět v pracovním životě, se autoři soustředí pouze na jejich romantický život a vztahy s muži, což považují za největší problém. Tímto ignorují další řadu reálných překážek, kterým ženy v profesním prostředí čelí, a soustředí se pouze na aspekty, které ovlivňují muže.

Následně se členové podcastu zaměří na postavu Andrewa Tatea a jeho kontroverzní názory na maskulinitu a ženskou sexualitu. Sami přiznávají, že jeho názory mohou většině lidí připadat jako toxicky maskulinní, ale podle nich má v mnoha ohledech fakticky pravdu.

Poté začnou diskutovat o názoru Andrewa Tatea, že by měl chtít 80 % výdělků z profilu své přítelkyně, pokud by měla OnlyFans. Podle nich jsou tato čísla trochu přehnaná, ale v zásadě s ním souhlasí, že pokud žena prodává intimitu, která náleží jejímu partnerovi, vlastně prodává jeho produkt. Proto by muž měl dostat alespoň 55 % z výdělků. Dále usoudí, že její partner pravděpodobně platí za její nájem, auto a další výdaje, a že tím pádem ona odebírá z mála věcí, které mu může vůbec nabídnout.

Dále souhlasí s dalším Tateovým názorem, že by se většina problémů vyřešila, kdyby ženy musely nosit počet svých sexuálních partnerů na čele. Sami k tomu přidali, že by tato čísla měla být spojena s barvami: pokud má žena nízký počet, bylo by číslo zelené, a jak by se zvyšovalo, měnilo by se na červenou, což by signalizovalo, že je to špatně.

Diskutující v podcastu se ztotožňují s názory Andrewa Tatea, které jsou široce vnímány jako toxicky maskulinní. I když uznávají jejich kontroverznost, stále s nimi v mnoha ohledech souhlasí. Tímto postojem legitimují toxické pohledy na mužství a ženskou sexualitu, čímž přispívají k jejich šíření a akceptaci ve společnosti.

Diskuze o tom, že muž by měl získat většinu výtěžků své partnerky z OnlyFans, je znepokojivá z mnoha důvodů. Redukuje ženskou autonomii a předpokládá, že ženské tělo patří jejímu partnerovi. To odráží hluboce zakořeněné sexistické hodnoty a zpochybňuje právo žen na kontrolu nad vlastním tělem a výtěžky.

Myšlenka, že by ženy měly veřejně nosit počet svých sexuálních partnerů, je zjevně misogynní. Degraduje ženy na základě jejich sexuální historie, zatímco promiskuita u mužů je často přehlížena nebo oslavována. Použití barev k označení počtu partnerů je ponižující a posiluje dvojí standardy v hodnocení sexuálního chování mužů a žen.

Tyto názory podkopávají snahy o dosažení rovnosti pohlaví. Prezентují svět, kde jsou ženy stále kontrolovány a hodnoceny na základě norem diktovaných muži. To poškozujе jejich právo na autonomii, rovné zacházení a svobodné rozhodování o svém těle a životě.

Jako jednu z posledních věcí zmiňují, že mají rádi ženy, které nejen dobře vycházejí s rodinou, ale především pokud mají staršího bratra. Podle nich jsou tyto ženy méně ženské v pozitivním smyslu. Naopak ženy bez bratra srovnávají s pořekadlem „starého psa novým kouskům nenaučíš“. Celkový diskurz této části posiluje tradiční genderové role, kde jsou ženy hodnoceny na základě jejich vztahů s muži (bratry) a jejich schopnosti přejímat mužské způsoby chování.

Analýza způsobu vedení diskursu v podcastu GunPoint

Metafory

Diskuse prezentovaná v uvedeném podcastu nabízí jasný příklad problematického diskursu manoféry, kde se využívají metafory k posílení genderových stereotypů a udržování nerovnosti mezi muži a ženami. Tento specifický jazyk a používání metafor jsou klíčovými nástroji k utváření a šíření ideologie manoféry, která se staví kriticky k feminizmu a genderové rovnosti.

Jedním z příkladů je přirovnání žen k přísloví „starého psa novým kouskům nenaučíš“. Toto přirovnání naznačuje, že ženy, které nemají bratry, postrádají určité pozitivní mužské vlastnosti a jsou proto považovány za méně hodnotné. Tento přístup posiluje tradiční genderové role a hodnotí ženy na základě jejich vztahů s muži, což odráží hluboce zakořeněný patriarchální pohled.

Další výraznou metaforou je tvrzení „za každou šlajskou je někde pele“, které naznačuje, že za každým úspěchem ženy stojí muž. Tato metafora devaluje úspěchy žen, přisuzuje jejich úspěchy mužskému vlivu a implikuje, že ženy dosahují úspěchů pouze prostřednictvím sexuálních protislužeb. Tento pohled snižuje hodnotu ženských úspěchů a posiluje stereotypní představy o ženské úspěšnosti jako závislé na mužích.

Tento specifický jazyk a metafory mají hluboký vliv na vnímání reality a utváření norem chování účastníků manoféry. Podle Foucaulta (2002) a Lakoffa (2009) jazyk a diskurz nejen odrážejí realitu, ale aktivně ji tvoří. V manoféře se jazyk a metafory používají k ospravedlňování nerovností a k posilování genderových stereotypů, což má reálné důsledky pro vnímání genderových rolí a chování jednotlivců ve společnosti.

Framing

Framing je klíčovým nástrojem používaným v manoféře k utváření a posilování specifických ideologických postojů. Framing zahrnuje selekci a zdůraznění určitých informací, použití emotivního jazyka a dehumanizaci oponentů, což vše slouží k upevnění a šíření ideologie manoféry.

Dehumanizace

Dehumanizace oponentů je další běžnou praxí v manoféře. Feministky jsou často označovány jako "kastrátorky," "muže nenávidějící" nebo "zrádce mužnosti." Účastníci podcastu GunPoint naznačuje, že ženy, které neoplatí mužskou laskavost, jsou "manipulativní" a "cocktease" (termín používající se pro ženu, která flirtuje nebo vyvolává sexuální zájem mužů bez úmyslu pokračovat v intimním vztahu). Tato dehumanizace žen redukuje jejich hodnotu na základě jejich schopnosti splnit mužská očekávání a posiluje myšlenku, že ženy jsou hodnotné pouze tehdy, když plní roli, kterou jim přisuzuje patriarchální struktura.

Opakování a normalizace

Jazyk manoféry se vyznačuje opakováním klíčových frází a hesel, které slouží k internalizaci ideologie hnutí. Opakující se používání těchto frází normalizuje misogynní postoje a vytváří dojem, že se jedná o obecně platné pravdy. Příklady zahrnují fráze jako "muži jsou ochránci", "ženy jsou manipulátorky", "feminismus je destruktivní".

Opakování klíčových frází

Opakující se používání určitých frází a myšlenek v manosféře normalizuje misogynní postoje a vytváří dojem, že se jedná o obecně platné pravdy. Tate například často opakuje, že ženy jsou manipulativní a využívají muže pro svůj vlastní benefit. Tento narativ je podpořen tvrzením, že "ženy si mohou dovolit ustoupit a říct 'necítím se na to', zatímco muži čelí neustálému tlaku na výkon". Tím se posiluje stereotyp, že ženy jsou slabé a manipulativní, zatímco muži jsou silní a neustále čelí výzvám.

V podcastu GunPoint se opakovaně objevuje narativ, že ženy jsou "velmi manipulativní a využívají muže pro svůj benefit". To je podpořeno tvrzením, že "není možné, aby si žena vzala někoho, kdo je chudší nebo na nižším sociálním stupni než ona". Tím se posiluje stereotyp, že ženy jsou zlatokopky a využívají mužský úspěch pro svůj vlastní prospěch.

Nenávistné projevy a trolling

Diskurz manosféry se často vyznačuje nenávistnými projevy a trollingem, které cílí na ženy a menšiny. Tyto projevy slouží k zastrašování a umlčování oponentů a k šíření nenávisti a strachu. Příklady zahrnují vyhrožování ženám násilím, používání urážlivých výrazů a šíření dezinformací o menšinách.

Nenávistné projevy a zastrašování

Nenávistné projevy v manosféře jsou často zaměřeny na ženy a jejich role ve společnosti. Ženy jsou v podcastu Gonpoint často označovány za "kurvy", "hoes" a jiné urážlivé výrazy, což posiluje negativní obraz žen a snižuje jejich hodnotu na základě fyzické přitažlivosti a sexuální dostupnosti. Například v jednom podcastu diskutující často hodnotí ženy na základě jejich vzhledu nebo sexuální aktivity, čímž devalvují jejich celkovou hodnotu. Tímto způsobem se šíří nenávist a posiluje misogynie.

Dalším příkladem je diskuse o tom, jak by se chlapci měli vyrovnávat se šikanou. V rámci manosféry je často prezentováno, že chlapci by měli reagovat na šikanu konfliktně, jakožto projev své síly a odvahy. Tento přístup podporuje názor, že nebojovat znamená být označen za zbabělce či "pussies", což podkopává jiné formy řešení konfliktů než prostřednictvím fyzické síly.

Trolling a urážky

V manospféře jsou často používány vulgarity a urážky k umlčování a zastrašování oponentů. Například v diskusích o sdílení lokace s partnerkou se objevují silně odmítavé postoje a vulgární komentáře, jako například "move along bitch". Tyto projevy posilují agresivní a nepřátelskou atmosféru, která má za cíl zastrašit ženy a potlačit jejich názory.

Podcasty manospféry často používají emotivně nabitý jazyk a nenávistné projevy, které cílí na ženy a posilují misogynii. Diskutující tvrdí, že za každým úspěchem ženy stojí muž, a zmiňují heslo "za každou šlajskou je někde pele", což naznačuje, že žena musela provést nějakou sexuální protislužbu, aby dosáhla svého úspěchu. Tento názor prezentují jako fakt, ačkoliv je založen na stereotypních a zjednodušených představách o ženské úspěšnosti. To snižuje hodnotu ženských úspěchů a přisuzuje je mužskému vlivu.

Analýza klíčových témat všech podcastů dle Connella

Analýza klíčových témat podcastů se opírá o koncept hegemonní maskulinity podle Connella (2005). Tento teoretický rámec bude sloužit jako základ pro zkoumání obsahu podcastů v rámci manospféry, kde dominuje přesvědčení o tradicionalistických mužských rolích. Hegemonní maskulinita zdůrazňuje nepřátelství vůči ženskosti, důraz na dominanci a agresivitu, znehodnocení emočního vyjadřování a vnímání sexuality jako čistě transakční záležitosti.

Tuto teorii jsem zvolila, protože poskytuje užitečný rámec pro pochopení, jaké hodnoty a přesvědčení o mužské identitě se v manospféře rozvíjejí. Hegemonní maskulinita, jak ji popisuje Connell, nám umožňuje detailněji zkoumat, jak se prostřednictvím těchto médií formuje a udržuje mužská identita podle tradičních představ o mužství.

Nepřátelství k ženskosti

Podcasty vykazují výrazný nepřátelský postoj k ženskosti, který se projevuje mnoha způsoby. Hosté často zmiňují negativní stereotypy o ženách, vykreslují je jako slabé, emocionálně nestabilní a neschopné rozhodování. Tento postoj je patrný například v diskusi o ženách v pracovním prostředí, kde jim přisuzují menší schopnost vést týmy a rozhodovat ve stresových situacích. Tvzení, že ženský úspěch je možný pouze díky mužům, devalvuje ženskou samostatnost a schopnosti.

Ženskost je znevážena skrze neustálé srovnávání žen s muži, kde jsou ženy vykreslovány jako méně schopné a závislé. Diskuse zahrnuje útočné komentáře na adresu žen, které se snaží prosadit ve společensky vnímaných „mužských“ rolích. Tate přirovnává ženy k dětem a zdůrazňuje jejich závislost na mužích, čímž snižuje jejich hodnotu a schopnost samostatného života.

Podcasty často podporují tradiční role pohlaví, kde ženám přisuzují pasivní a podřízené pozice. Ženy jsou líčeny jako vhodné pouze pro domácí práce a péči o děti, zatímco mužům je přisuzována zodpovědnost za finanční zabezpečení rodiny. Tate propaguje názor, že vaření a péče o domácnost jsou výhradně ženské role, což posiluje tradiční genderové role a snižuje hodnotu ženského času a práce.

Tate tvrdí, že ženy nejsou schopné postarat se o sebe samy a přirovnává je k dětem, které vyžadují neustálý dohled a kontrolu. Ženy jsou podle něj závislé na mužích, podřízené a neschopné samostatného života a rozhodování. Tento postoj podkopává ženskou samostatnost a schopnosti, čímž posiluje genderové hierarchie a mužskou dominanci.

Tate kritizuje západní femcentrické systémy, které podle něj zvýhodňují ženy a oslabují muže. Tvrdí, že muži jsou díky těmto systémům manipulováni ženami a ztrácejí svou pravou mužskou identitu. Tento názor podporuje stereotypní představu o ženách jako manipulativních bytostech, které využívají mužů k dosažení svých cílů.

Jeho výroky jako "Vaření je ztráta času, vaří jenom chudí" a "Musíte si pořídit ženu, která vám uvaří... prostě jí to poručíte" ukazují, jak vnímá ženy: jako bytosti sloužící mužům a plnící jejich potřeby. Takové výroky devalvuji ženský čas a přispívají k genderové nerovnosti. Tate také tvrdí, že ženy nevnímají komplexnost života muže s "vysokou hodnotou" a že si ženy neuvědomují tíhu zodpovědnosti, kterou muž s "vysokou hodnotou" nese.

Tate zpochybňuje možnost přátelství mezi muži a ženami, argumentuje, že ženy vnímají přátelství pouze jako nástroj k uspokojení vlastních potřeb bez vzájemné reciprocity, což vnímá jako další formu zneužívání mužů ženami. Tento pohled posiluje negativní obraz žen a vyvolává pocity hněvu a odporu vůči nim.

Ženy jsou často vykreslovány jako klamavé a manipulativní bytosti, které záměrně klamou muže o svých úmyslech a minulosti. Tento názor přispívá k nedůvěře mezi pohlavími a posiluje představu, že ženy používají klam a manipulaci jako prostředek k dosažení svých cílů. Tento

pohled je obzvláště problematický v kontextu sexuální agrese, kdy je zpochybňována pravdivost obvinění ze znásilnění, což vede k širšímu schvalování mýtů o znásilnění a ospravedlňování sexuálně agresivního chování.

Dalším častým motivem je přesvědčení, že ženy jsou inherentně promiskuitní a využívají svou sexualitu k získání moci nad muži. Tento názor vede k posilování stereotypů o ženách jako promiskuitních a amorálních bytostech, které se snaží využít muže k dosažení svých cílů. Tato představa také podporuje myšlenku, že vztahy mezi muži a ženami jsou založeny na vykořisťování a manipulaci.

V neposlední řadě je zde téma, že ženy obchodují se sexem za moc a zdroje, což je často považováno za přirozený evoluční mechanismus. Muži jsou v tomto kontextu vykreslováni jako oběti ženské manipulace, což vede k dalšímu posilování nepřátelského sexismu a nedůvěry mezi pohlavími. Tato představa je často vyjádřena skrze extrémní názory, že ženy využívají svou sexualitu k získání kontroly nad muži a že muži musí čelit této manipulaci tím, že se snaží dominovat ženám.

Tyto postoje ilustrují, jak se nepřátelský sexismus projevuje v moderních diskusích a jak posiluje genderové nerovnosti a stereotypy.

Důraz na dominanci a agresivitu

Mužská dominance a agresivita ve společnosti jsou často zdůrazňovány jako klíčové atributy mužské identity v rámci manoféry a podobných diskurzů. Tito autoři často přicházejí s konkrétními příklady a metaforami, které ilustrují jejich názory.

Andrew Tate ve svých prohlášeních často přirovnává muže k vojákům ve válce, kteří musí být připraveni jak na fyzický boj, tak na ochranu svých blízkých. Podle jeho slov je skutečný muž ten, kdo dokáže zároveň zabít nepřítele a pečovat o svou rodinu, čímž zdůrazňuje dvojí povahu mužské role jako válečníka a ochránce.

Dalším příkladem je diskuse v podcastu GunPoint o tom, jak by se chlapci měli vyrovnávat se šikanou. V rámci manoféry je často prezentováno, že chlapci by měli konfliktně reagovat na šikanu, jakožto projev své síly a odvahy. Tento přístup však podporuje názor, že nebojovat znamená být označen za zbabělce či „pussies“, což podkopává jiné formy řešení konfliktů než prostřednictvím fyzické síly.

Kritika moderních genderových rolí a podpora tradičních mužských hodnot je dalším častým tématem. Tate a podobní autoři často tvrdí, že moderní společnost podkopává mužskou identitu a roli ve prospěch feminizace a oslabení mužských hodnot jako je síla, nezávislost a ekonomická úspěšnost.

Tyto příklady a metafory nejen ilustrují postoje k mužské dominanci a agresivitě, ale také ukazují na jejich vliv na širší diskurz o genderových rolích ve společnosti. Podpora těchto názorů může mít důsledky pro vnímání mužů a žen ve společnosti a posilování tradičních genderových hierarchií.

V kontextu dominance a agresivity v Tateově prezentaci je klíčové, že tyto atributy nejsou pouhými osobními vlastnostmi, ale jsou vnímány jako klíčové k dosažení a udržení jeho mužské identity. Tate nejen že zdůrazňuje svou fyzickou sílu a bojovnost, ale také se opírá o historické příklady mužské asertivity a rozhodnosti jako legitimní zdroj své autority.

Hegemonická maskulinita, jak ji Tate prezentuje, je tedy založena na dominanci ve fyzickém smyslu, ale i v sociálním a kulturním kontextu. Jeho schopnost dominovat nad ostatními a prosazovat své názory nejen že poskytuje jistotu jemu samotnému, ale také podněcuje jeho publikum k identifikaci s těmito hodnotami. Tímto způsobem se Tate stává symbolem hegemonické maskulinity, kde se mužnost nejen že ztělesňuje, ale také slouží jako měřítko mužského úspěchu a prestiže.

Agresivita v Tateově kontextu není pouze o fyzické síle, ale také o jeho schopnosti zaujmout pevný postoj a neustoupit ve svých přesvědčeních. Jeho odmítání konvenčních genderových rolí a představa, že muži jsou přirozenější pro boj a obranu, představuje agresivní narativ, který posiluje jeho dominantní pozici v rámci společnosti. Tím, že se Tate prezentuje jako muž, který nejenže ztělesňuje, ale také aktivně propaguje tyto hodnoty, nabádá své publikum k napodobování a přijímání podobného přístupu k životu.

Znevažování emočního vyjadřování

Tateův přístup k této problematice lze vidět v jeho reakci na tvrzení mužů ohledně jejich depresivních stavů a neschopnosti navštěvovat posilovnu. Namísto podpory a porozumění k jejich emočním potřebám, jako je například projevování smutku či úzkosti, reaguje tvrzením: "Ne, máš deprese právě proto, že nechodíš do posilovny." Tento postoj nejenže zlehčuje vážnost

duševních problémů, ale také implicitně podporuje názor, že fyzická aktivita a silový trénink jsou univerzálním řešením pro emoční pohodu mužů.

Tateova perspektiva odráží muže od projevování zranitelnosti a hledání pomocných emocionálních zdrojů, což může mít negativní dopad na jejich celkové duševní zdraví. Tento přístup může také posilovat tradicionalistické představy o maskulinitě, které devalvují a marginalizují emoční vyjadřování jako nepřipustné nebo nedostatečné.

Znevažování emočního vyjadřování je problematickým jevem, který omezuje muže v jejich schopnosti porozumět a řešit své emoční potřeby. Místo aby bylo emoční vyjadřování chápáno jako přirozená součást lidské zkušenosti, může být často v mužském kontextu opomíjeno nebo považováno za slabost. Tento postoj může vést k dlouhodobým negativním důsledkům pro duševní zdraví mužů, včetně zhoršení depresivních symptomů a pocitu izolace.

Vnímání sexuality jako čistě transakční

Diskuse prezentovaná v podcastu Andrew Tatea a GunPoint zřetelně ilustruje problematické a zjednodušující přístupy k vnímání sexuality jako čistě transakční záležitosti. Tento přístup nejenže devalvuje ženskou autonomii a právo na vlastní tělo, ale také posiluje toxické genderové stereotypy a misogynii.

V diskusi podcastu GunPoint se diskutuje o očekáváních mužů vůči ženám, které jsou pozvány na dovolenou nebo jinou společenskou událost. Účastníci podcastu zdůrazňují, že přijetí pozvání by mělo být spojeno s určitou formou "protislužby". Tento přístup reflektuje přesvědčení, že ženy jsou něco dlužny mužům za to, že byly pozvány, což zahrnuje nejen materiální statky, ale i emocionální a sociální výměny.

Další část diskuse se věnuje tomu, jak ženy mohou být zahrnuty na seznam hostů akce pouze na základě toho, že poskytly sexuální protislužbu nějakému muži či jeho známé. Tento přístup nejen dehumanizuje ženy, ale také je redukuje na objekty sexuálního uspokojení, které mají být odměněny za úspěchy nebo prospěch jejich mužských protějšků.

Diskuse prezentovaná v podcastu, kde se ženy vnímají jako subjekty, které "dluží" mužům za pozornost či materiální podporu, výrazně podkopává principy rovnosti a respektu v mezilidských vztazích. Tento transakční přístup k sexualitě nejenže devalvuje ženskou autonomii a právo na vlastní tělo, ale také posiluje patriarchální genderové stereotypy. Redukce žen na "protislužby" za

pozvání na událost nebo sexuální služby pro hosty akce nejenže dehumanizuje jejich osobnost, ale i jejich místo ve společnosti, což podporuje nespravedlivé a toxické dynamiky v mezilidských vztazích. Takový pohled podkopává úsilí o rovnoprávnost a respekt mezi pohlavími, což je klíčové pro budování zdravých a uznávajících vztahů v moderní společnosti.

8 Diskuze

Oba podcasty hojně využívají metafory k vykreslení genderových rolí. Andrew Tate se v tomto ohledu ukazuje jako zvláště aktivní. Často přirovnává muže ke kapitánům lodí, bojovníkům či vojákům, čímž zdůrazňuje tradiční rozdělení rolí a posiluje představu mužů jako ochránců žen a rodin. Ženy jsou v jeho metaforách naopak redukovány na malé děti, které je nutné opatrovat a chránit.

Tato metaforika koresponduje s existujícími poznatky z výzkumu manospféry (Vallerga & Zurbriggen, 2022), které poukazují na zdůrazňování vlády (kontroly a dominance), cti a "bojovníckých hodnot" v ideálu mužnosti. Tate tento ideál označuje jako "klasickou mužnost", čímž zdůrazňuje jeho sepětí s mýtizovanou minulostí.

Andrew Tate ve svých prohlášeních přímo obviňuje ženy z rozpadu tradiční rodiny. Podle jeho názoru ženy tlačí muže do role "domácího hospodáře" a "druhé matky", čímž oslabují jejich mužnost. Tate zastává radikální postoj, že muži by se měli vyhýbat trávení času s rodinou, jelikož to prý snižuje jejich hladinu testosteronu.

Tato kontroverzní myšlenka, která se prolíná s Tateovým tvrzením o vymírání "pravých mužů" a nárůstu "zbabělých" moderních mužů, rezonuje s existujícími poznatky z výzkumu manospféry (Hoebanx, 2023). Tato argumentace poukazuje na vnímanou krizi mužnosti, která je vnímána jako neustálý tlak "feminizujících sil" a kritiky tradičních konceptů mužnosti, která je vnímána jako snaha o jejich potlačení a stigmatizaci.

Na rozdíl od Tateova podcastu, který vykresluje ženy jako malé děti, o které je nutné se starat, a vnímá je jako zodpovědné za rozpad tradiční rodiny, se podcast Gunpoint zaměřuje na prezentaci žen jako manipulativních bytostí. V tomto podcastu se objevují výrazy jako "za každou šlajskou je někde pele", které zdůrazňují vnímání žen jako chytrých, ale neetických manipulátorek.

Tato kontrastní prezentace mužů a žen v obou podcastech odráží hlubší genderové stereotypy. Tateův diskurz celkově prezentuje muže jako silnější a spolehlivější pohlaví, které by mělo dominovat. Ženy v jeho podání postrádají autonomii a jsou redukovány na objekty mužské touhy a kontroly. Na druhou stranu Gunpoint sice zdůrazňuje schopnosti žen, ale zároveň je omezuje na

manipulativní sféru. Ženy v tomto podcastu nejsou prezentovány jako rovnocenné partnerky, ale spíše jako chytré taktiky v boji o moc.

Oba podcasty tak svým způsobem posilují genderové nerovnosti. Tateův diskurz ospravedlňuje mužskou dominanci a snižuje hodnotu žen, zatímco Gunpoint, i když zdůrazňuje sílu žen, je zobrazuje jako neetické manipulátorky. Tyto metafory a genderové reprezentace tak přispívají k udržování nerovného rozložení moci mezi muži a ženami ve společnosti.

Zajímavým momentem v ideologii obou podcastů je to, že žena je prezentována jako atraktivní a manipulativní bytost, čímž podporují stereotypní představu o ženské roli v patriarchálním rámci. Tento pohled je však paradoxní, protože žena je zároveň objektem i subjektem. Na jedné straně je žena objektem, protože je redukována na svou fyzickou přitažlivost a považována za pasivní roli, která má sloužit mužským potřebám a úspěchu. Na druhé straně je zároveň subjektem, protože je popisována jako aktivní manipulátorka, která využívá svou atraktivitu k dosažení vlastních cílů. Tento paradoxní pohled nedává příliš smysl a vyvolává otázky ohledně konzistence jejich argumentace.

Oba podcasty se shodují na tvrzení, že muži by měli být silní, kariérně orientovaní a vykazovat vlastnosti jako klid, rozvaha a odhodlání. Zatímco ženy tyto vlastnosti nemají, jejich úspěch je přisuzován mužům, kteří jim stojí po boku. Tento pohled potvrzuje stereotyp žen jako manipulativních. Oba podcasty také shodně tvrdí, že ženy se pro kariéry nehodí a měly by zastávat empatické role, jako jsou pečovatelky či psychologičky, čímž jsou ženy redukovány na podpůrné role.

Podcasty mají také podobný přístup k agresivitě a dominanci, kde násilí vnímají jako legitimní řešení konfliktů. Tate popisuje skutečného muže jako někoho, kdo by měl být schopný bojovat v oktagonové kleci nebo dokonce zabít člověka. Gunpoint uvádí méně extrémní, ale stále znepokojivý příklad, že by nerespektovali syna, který by se nedokázal násilně bránit šikaně. Tento tlak na chlapce, aby používali násilí k řešení konfliktů, je přítomen již od útlého věku.

Podcasty Andrew Tatea často používají kvazi-historická přirovnání jako argument k podpoře tradičních genderových norem a devalvací ženské role na pouhou matku a péči o děti. Toto se shoduje s již předchozím výzkumem, který naznačuje, že tento přístup souhlasí s teorií genderového esencialismu, jež zdůrazňuje biologické rozdíly jako hlavní příčinu behaviorálních rozdílů mezi pohlavími (Vallerga & Zurbriggen, 2022). Diskuze na platformách jako The Red

Pill a Incel často zdůrazňují evoluční psychologii jako oporu pro své názory o genetických a biologických základech genderového chování. Tyto postoje reflektují širší kulturní trend genderového esencialismu, který je podporován i vědeckými argumenty, jak ukazují studie v oblasti sociologie a genderových studií.

Zajímavý je také fakt, že se podcast GunPoint vyznačuje rozsáhlým užíváním anglicismů, a to zejména v nadávkách, jež zrcadlí ty používané Andrewem Tatem a v širším kontextu manospféry. Toto opakované používání anglických slangových výrazů pro urážlivá slova může sloužit hned několika účelům.

Slangová vyjádření často hrají důležitou roli v budování identity skupiny a přejímání těchto výrazů od vlivných osobností manospféry napomáhá formování společné identity této komunity. Zároveň může použití cizího jazyka vést k odcizení uživatele od skutečného významu slov, čímž se snižuje vnímaná škodlivost těchto výrazů. Tento fenomén otevírá dveře k dalšímu výzkumu.

Je však zásadní si uvědomit, že závěry této studie se týkají pouze šesti epizod (tři z každého podcastu). To může vést k neúplnému obrazu témat a diskurzů, které se v obou podcastech objevují. Pro komplexnější pochopení obsahu podcastů je nutné analyzovat větší soubor dat. Tato studie otevírá zajímavé otázky ohledně obsahu podcastů, ale pro definitivní závěry je potřeba provést další výzkum s větším vzorkem epizod. Výsledky této studie by měly sloužit jako odrazový můstek pro další výzkum v této oblasti.

Dále je nutné zdůraznit, že videa s Andrewem Tatem byla získána z jiných kanálů než z jeho vlastních, jelikož většina jeho obsahu byla v roce 2022 odstraněna z hlavních platforem. To může ovlivnit autenticitu a kontext analyzovaných dat, jelikož původní zdroje nejsou k dispozici.

Analýza se navíc zaměřuje pouze na videa z let 2021-2022, čímž vynechává důležité změny v diskurzu, které se mohly objevit před nebo po tomto období. Dynamika vývoje diskurzu v delším časovém horizontu tak může být opomenuta.

9 Závěr

Tato bakalářská práce se zaměřila na analýzu diskurzu Andrew Tate v jeho podcastech a jeho vliv na konstrukci genderových stereotypů a sexualizaci žen. Byly identifikovány klíčové jazykové strategie a témata, které Tate využívá k posilování tradičních genderových rolí a misogynních postojů. Tato analýza byla porovnána s obsahem českého podcastu GunPoint, aby se odhalily podobnosti a rozdíly v prezentaci mužnosti a ženskosti v obou mediálních kontextech.

Výsledky ukazují, že Tateovy podcasty významně přispívají k udržování a reprodukci tradičních genderových stereotypů, kde jsou muži prezentováni jako dominantní a silní, zatímco ženy jsou redukovány na objekty mužské ochrany a kontroly. Tento diskurz odráží a zesiluje odpor vůči změnám genderových rolí ve společnosti a podporuje vnímání krize maskulinity.

Na druhé straně, podcast GunPoint také využívá genderové stereotypy, avšak prezentuje ženy spíše jako manipulativní bytosti, což sice zdůrazňuje jejich schopnosti, ale zároveň je omezuje na neetické role. Oba podcasty tak přispívají k udržování genderových nerovností, přičemž GunPoint, i když uznává sílu žen, je zobrazuje jako nečestné taktiky v boji o moc.

Studie také odhalila, že oba podcasty používají násilí a dominanci jako legitimní řešení konfliktů a zdůrazňují biologický esencialismus jako základ pro rozdílné role mužů a žen. Tyto postoje jsou v souladu s širšími kulturními trendy genderového esencialismu a reflektují i názory obsažené v jiných částech manosféry.

Dalším zajímavým zjištěním je rozsáhlé používání anglicismů, zejména urážlivých výrazů, v českém podcastu GunPoint. Tento fenomén napomáhá budování společné identity v rámci manosféry a zároveň může vést k odcizení uživatele od skutečného významu slov, čímž se snižuje vnímaná škodlivost těchto výrazů. Toto opakované používání anglických slangových výrazů otevírá dveře k dalšímu výzkumu, který by se měl zaměřit na jeho vliv na formování diskurzu a identity posluchačů.

Při interpretaci výsledků této práce je důležité zohlednit její limity, zejména malý vzorek analyzovaných epizod a omezený časový rámec. Tyto faktory mohou ovlivnit reprezentativnost a generalizovatelnost zjištění.

Tato práce poskytuje důležité vhledy do fungování manoféry a jejího vlivu na formování genderových rolí a ideologií. Výsledky zdůrazňují nutnost dalšího výzkumu v této oblasti, zejména v českém kontextu, kde je téma dosud málo probádané. Porozumění těmto diskurzům je klíčové pro pochopení chování, výzev a identity mužů v online prostředí a může přispět k širším snahám o zlepšení genderové rovnosti ve společnosti.

10 Seznam použité literatury

Blake, M. (2015). Mad Men: Inside the men's rights movement—and the army of misogynists and trolls it spawned. *Mother Jones*, 159 (January/February 2015).

<http://www.motherjones.com/politics/2015/01/warren-farrellmens-rights-movement-feminism-misogyny-trolls>

Brook Lynn, A. (2014, August 4). The Women of the Men's Rights Movement. VICE.

<http://www.vice.com/read/thewomen-of-the-mens-rights-movement-804>

Butler, J. (1999). *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity*. New York: Routledge.

Butler, J. (2004). *Undoing Gender*. New York: Routledge.

Boorman, J. (2009). The current financial crisis: its origins, its impact, and the needed policy response. *Global Journal of Emerging Market Economies*, 1(2), 127-135.

Cohen, J. (2003). Parasocial breakups: Measuring individual differences in responses to the dissolution of parasocial relationships. *Mass communication & society*, 6(2), 191-202.

Connell, R. (1987). *Gender and Power: Society, the person, and sexual politics*. Allen and Unwin.

Connell, R. W & Messerschmidt, J. W. (2005). Hegemonic Masculinity: Rethinking the Concept. *Gender & Society*, 19(6), 829–859. <https://doi.org/10.1177/0891243205278639>

Connell, R. (1995). *Masculinities*. Polity Press.

Connell, R. (2000). *The men and the boys*. University of California Press.

Das, S. (2022, 6 August). Inside the violent, misogynistic world of TikTok's new star, Andrew Tate. *The Guardian*.

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of communication*, 43(4), 51-58.

Farrell, H., & Newman, A. L. (2019). Weaponized interdependence: How global economic networks shape state coercion. *International security*, 44(1), 42-79.

Fairclough, N. (2013). *Language and power*. Routledge.

Fardouly, J., Diedrichs, P. C., Vartanian, L. R., & Halliwell, E. (2015). Social comparisons on social media: The impact of Facebook on young women's body image concerns and mood. *Body image*, 13, 38-45.

- Fischerová, M. (2014). Aktivismus za mužská práva na českém internetu: analýza a srovnání online komunit a platform (Diplomová práce, Univerzita Karlova).
<https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/49048/120059789.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Flood, M. (2004). Backlash: Angry men's movements.
- Futrelle, D. (n.d.). Mammoth FAQ. <http://www.wehuntedthemammoth.com/faq/>
- Foucault, M. (2002). *The order of things: An archaeology of the human sciences*. Psychology Press.
- Giddens A. (1992). *The Transformation of Intimacy: Sexuality, Love and Erotism in Modern Societies*. Stanford: Stanford University Press.
- Glick, P., & Fiske, S. T. (2011). Ambivalent sexism revisited. *Psychology of Women Quarterly*, 35(3), 530–535.
- Gordon, K. (2015). “Think About the Men!”: The Men's Rights Movement in Canada. Presented at the Canadian Political Science Association, Ottawa.
- Katz, J. (1995). Advertising and the construction of violent white masculinity. *Gender, race and class in media: A text reader*, 133-141.
- Kimmel, M. S., & Bridges, T. S. (2011). Masculinity. In *Oxford Bibliographies*.
<http://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo9780199756384/obo-9780199756384-0033.xml>
- Kimmel, M. S. (2013). *Angry White Men: American Masculinity at the End of an Era*. New York: Nation Books.
- Kress, G., & Van Leeuwen, T. (2020). *Reading images: The grammar of visual design*. Routledge.
- Kriesler P. (2009). The Current Financial Crisis: Causes and Policy. *The Economic and Labour Relations Review*, 19, 17-25.
- Koller, V. (2004). *Metaphor and gender in business media discourse: A critical cognitive study*. Springer.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). The metaphorical structure of the human conceptual system. *Cognitive science*, 4(2), 195-208.
- Lakoff, G. (2009). *The Political Mind: A cognitive scientist's guide to your brain and its politics*. New York: Penguin Books
- LaViolette, J., & Hogan, B. (2019, July). Using platform signals for distinguishing discourses: The case of men's rights and men's liberation on Reddit. In *Proceedings of the International AAAI Conference on Web and Social Media* (Vol. 13, pp. 323-334).

- Lilly, M. (2016). *The World is Not a Safe Place for Men': The Representational Politics of the Manosphere* (Master's thesis, University of Ottawa).
<https://ruor.uottawa.ca/server/api/core/bitstreams/1ee5112-7f22-4ffc-a49d-a978a56bed05/content>
- Marwick, A. E. (2015). You may know me from youtube:(micro-) celebrity in social media. A companion to celebrity, 333-350.
- Matlak, M. (2014). The crisis of masculinity in the economic crisis context. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 140, 367-370.
- McDowell. (2000). The Trouble with Men? Young People, Gender Transformations and the Crisis of Masculinity. *International Journal of Urban and Regional Research*, 24(1), 201– 209.
<https://doi.org/10.1111/1468-2427.00243>
- McRobbie, A. (2008). The aftermath of feminism: Gender, culture and social change.
- Ohlsson, H. (2017). Representing Pariah Femininity. Sexuality, gender, and class at the fin-de-siècle. *Nordic Theatre Studies*, 29(1), 44-63.
- O'Neil, L. (2015, July 27). Did the “Trainwreck” Shooter Purposefully Target a Feminist Movie? Retrieved from <http://www.hollywoodreporter.com/news/lafayette-shooting-antifeminist-john-811119>
- Pascoe, C. J., & Bridges, T. (2018). Fag discourse in a post-homophobic era. In *Inequality in the 21st Century* (pp. 353-358). Routledge.
- Phillips, N., & Oswick, C. (2012). Organizational discourse: Domains, debates, and directions. *Academy of Management Annals*, 6(1), 435-481.
- Phillips, W. (2018). *The oxygen of amplification: Better practices for reporting on extremists, antagonists, and manipulators online*. Data et Society Research Institute.
- Pope Jr, H. G., Olivardia, R., Borowiecki III, J. J., & Cohane, G. H. (2001). The growing commercial value of the male body: A longitudinal survey of advertising in women's magazines. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 70(4), 189-192.
- Radford, A. (2023, 12 January). Who is Andrew Tate? The self-proclaimed misogynist influencer. BBC. <https://www.bbc.com/news/uk-64125045>
- Ruggles, S. (2015). Patriarchy, Power, and Pay: The Transformation of American Families, 1800–2015. *Demography*, 52(6), 1797–1823. <https://doi.org/10.1007/s13524-015-0440-z>
- Roy, J. (2014, July 2). What I Learned as a Woman at a Men's Rights Conference. Time. Retrieved from <http://time.com/2949435/what-i-learned-as-a-woman-at-a-mensrights-conference/>

Salih, S. (2007). On Judith Butler and Performativity. In K. E. Lovaas & M. M. Jenkins (Eds.), *Sexualities and Communication in Everyday Life: A reader* (pp. 55–67). Thousand Oaks: Sage Publications, Inc.

Schippers, M. (2007). Recovering the Feminine Other: Masculinity, femininity and gender hegemony. *Theory and Society*, 36, 85– 102.

Social Blade. (2024). Monthly YouTube Statistics - GunPointPodcast. Social Blade. <https://socialblade.com/youtube/c/gunpointpodcast/monthly>

Van Dijk, T. A. (1993). Principles of critical discourse analysis. *Discourse & society*, 4(2), 249-283.

ViewStats. (2024). GunPoint Channel Analytics. ViewStats. https://www.viewstats.com/@gunpoint_pod/channelytics

West, C., & Zimmerman, D. H. (1987). Doing gender. *Gender & society*, 1(2), 125-151.

Obrázky

GunPoint. (2022, 12. srpna) Bodycount je jedno, všechny jsou to h*es | #57 [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=RjwDYtemPIE&t=1840s>

GunPoint. (2022, 8. srpna) Je 10/10, ale neposlouchá GP | #56 [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=3EAAhoLcRgw&t=4376s>

GunPoint. (2022, 27. července) Vabbing, nový výtažek z ženy | #55 [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=N0BzuOz3vg4&t=1863s>

Heilpern, L. (2022, 21. ledna). ANDREW TATES MOST ICONIC INTERVIEW ON MONEY, MASCULINITY & WOMEN ft LAYAH HEILPERN [Video]. YouTube. <https://m.youtube.com/watch?v=HZ6FhDfa9UY>

Stand Out TV. (2022, 26. června). ANDREW TATE AND CHIAN DO NOT GET ALONG | Grilling S2 Ep 7 [Video]. YouTube. <https://m.youtube.com/watch?v=m1S9oOgnGp0>

Tate, A. (2021, 9. srpna). Only Women Should Cook | Episode #198 [Video]. Rumble. <https://rumble.com/v/y7449z>

11 Seznam obrázků

Obrázek 1 <i>Screenshot rozhovoru Andrew Tate a Layah Heilpern</i>	32
Obrázek 2 <i>Screenshot epizody “Only woman should cook”</i>	35
Obrázek 3 <i>Screenshot rozhovoru Andrew Tate a s Chian</i>	36
Obrázek 4 <i>Screenshot epizody “Bodycount je jedno, všechny jsou hoes”</i>	42
Obrázek 5 <i>Screenshot epizody “Je 10/10 ale neposlouchá GP”</i>	44
Obrázek 6 <i>Screenshot epizody “Vabbing, nový výtazek z ženy”</i>	45